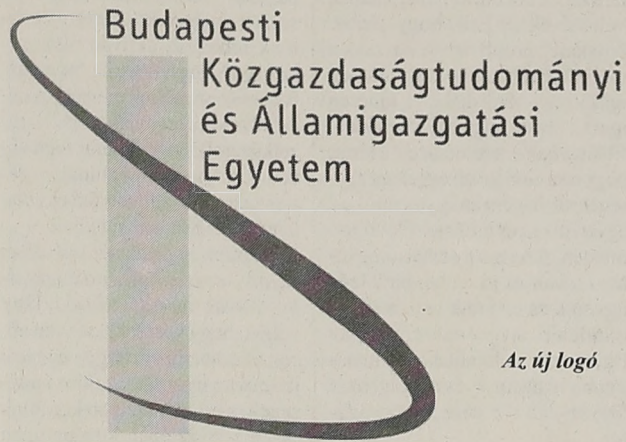

Intézményi marketing – Egyetemünk az újrapozicionálás küszöbén

Az integrációról, a nemzetközi versenybe való bekapcsolódásról, az Egyetem visszaszerelhető tekintélyéről, az új emblémáról és a "Közgázról". Beszélgetés Dr. Orosz Rózával, az Egyetem kommunikációs igazgatójával.

Mit jelent az Egyetem kommunikációs igazgatójának lenni?

Tulajdonképpen nem más, mint az intézményi marketing képviselője a felsőoktatásban, amely ma még gyermekcipőben jár Magyarországon. A feladatkör ebben a formában nem létezett korábban. PR tevékenység persze korábban is folyt az egyetemen de nem volt összehangolt és egységes. Most valamennyi felsőoktatási intézmény számára adott a feladat, azaz hogy "marketingolni" kell magunkat. El kell tudni adni magunkat, egy mindannyiunk számára meglehetősen új helyzetben, melyet nemcsak az integrációk de az egyetemek közti verseny kiéléződése is akuttá tett. Az egyetemek szinte már egymástól lesik el a stratégiákat és az egyéb újszerű intézményi marketing fogásokat. Nekem személy szerint is kihívás ez az új helyzet, bár régóta a reklám világában élek, marketing és főleg reklámügynökségi vonalon dolgoztam.

Mint egyetem, milyen üzenetet és kik felé kell közvetítenünk?

Célcsoportunk akik felé kommunikálnunk kell rendkívül heterogén. Úgy mint az üzleti szektor, tudományos közélet, állam és közgazdaság, politikai környezet külföldi intézmények, leendő és volt hallgatók. Meglehetősen nehéz tehát egy egységes üzenet megfogalmazása egy ilyen heterogén célcsoport felé. Egy egységes üzenet mégis van és ez a megújulás üzenete. A kommunikáció célja egy megújult, átpozicionált egyetem közvetítése a világ felé nemzetközi szinten és itthon egyaránt.

Miért van szüksége az Egyetemnek újrapozicionálásra?

Ehhez először is azokról a körülményekről kell beszélnem, amelyek szükségessé tették, hogy egy új arcúlat kialakításán dolgozzunk. Ezek a tényezők az integráció, a kiéléződött piaci verseny, a kor kihívásai – mint pl. az információs társadalom – és a nemzetközi versenybe való bekapcsolódás. Ezek elodáztatatlanná tették egy megfelelő kommunikációs stratégia kidolgozásával az egyetem átpozicionálását a magyar gazdasági életben és a felsőoktatásban. A kommunikáció célja an-

Az új logó

nak bemutatása, hogy a BKÁE európai színvonalú, dinamikus a kor kihívásaira nyitott egyetemmel kíván válni, domináns versenypozícióval a Közép-Kelet-Európai régióban, és vezető szerepének megtartásával Magyarországon. A kommunikáció egyik elsődleges célja az egyetem rangjának és jó hírnevének helyreállítása, megerősítése.

Ami pedig a kiéléződött versenyhelyzetet illeti, igencsak indokolttá vált, hogy gyorsan, rugalmasan és hatékonyan reagáljunk. Az integráció mindkét elődintézménye piacvezető ugyan a maga piacán, mégis komolyan szembe kell néznünk egy sor új körülménnyel, amelyek új válaszokat igényelnek. Megnövekszik a hallgatókért, különösen a kiemelkedő hallgatókért a verseny. A BKÁE, mind jelenlegi helyzetét mind szerkezetét tekintve, egy országos kisgazdasági intézmény de monopolhelyzete fokozatosan megszűnt. Egyetemünk számára további versenytényező, hogy a felsőoktatásban Budapest túlsúlya lényegében szintén megszűnt. A felsőoktatási intézménybe jelentkező hallgatók egyre inkább mérlegelhetik, hogy az otthonukhoz közelebb lévő vidéki, vagy

(Folytatás a 2. oldalon)

HÁZASSÁG, PAPÍRON

"A Közgázosok nem tudják, hogy hol van az ÁF; az ÁF-esek pedig nem ismerik a Közgáz nevét sem." - hangzott el egy diákgyűlésen Chikán rektor úr jelenlétében. Vajon igaz ez az igen szomorú mondat?

Az, hogy a fenti állítás konkrétan a „durva túlzás”, az „enyhe ferdítés” vagy a „maga a realitás” kategóriájába esik-e nem fontos. Talán a felszólaló sem szó szerint értette (bár sajnos talán még úgy sem volna alaptalan), hanem átvitt értelemben; és lássuk be: úgy mindenképpen van benne némi igazság. Az lehet, hogy jogilag lejátszódott az integráció, de a „fejekben” – a folyamat alanyaiban – még egyáltalán nem. Az intézmények legfontosabb részét pedig maguk a hozzájuk tartozó, bennük működő személyek alkotják. Ezek szerint tehát a legfontosabb vonatkozásban még igen kezdetleges fázisban van a szóban forgó egyesülési törekvés. Pedig mennyivel érdekesebb volna egy valóban integrált egyetem mind tanár, mind diák szempontból nézve! Konkrétan mi jó származhatna ebből az egészből?

Új ismeretségek, barátok, szakmai kapcsolatok, egymás létesítményeinek használata, erősebb érdekképviselések, szélesebb tantárgyválaszték, nagyobb megbecsültség, kutatási együttműködések, közös publikációk, erősebb intézmény, sokszínűbb intézmény, hatékonyabb működés, költségmegtakarítás, gyorsabb és szélesebb információáramlás, tágabb nemzetközi kapcsolatok és még nagyon sok minden.

Ki a felelős a „humán-integráció” hiányáért? Nem hiszem, hogy meg kéne nevezni felelőst vagy felelősöket. Ez egy olyan folyamat, amely nem a rektori utasításra, a tanárok görcsös egyesítő-törekvéseire vagy éppen az állam ukaszára hivatott létrejönni. Az sem volna igazságos kritika, ha nekiállnánk szidni a diákokat mondván, hogy lusták megtanulni, hol van az ÁF, képtelenek megjegyezni a Közgáz pontos nevét, lusták megismerkedni egymással, nem veszik a fáradságot arra sem, hogy körülnézzenek saját egyetemükön/főiskolájukon. Az egyetlen kiút tehát az ha a felelősök lázas keresése helyett jó ötletekkel, apró előrelépésekkel segítjük ezt a mindnyájunk számára fontos folyamatot.

Milyen ötletekre gondolok?

Nem adnék hosszú felsorolást, de megemlítenék néhányat azokból a dolgokból, amik éppen eszemben vannak, hogy a lehetőségek jellegét bemutassam.

1. Olyan versenytémák vagy szemináriumi dolgozat-témák megadása, amelyeknek feldolgozásához a diák betéved az ÁF könyvtárába vagy megkeres ÁF-es tanárokat...
2. Közös verseny kiírása, melynek során egy ÁF-es és egy Közgázos diák indul csapatban és közösen dolgoznak fel egy témát.
3. Tanárok közös kutatásának anyagi támogatása.
4. Közös szemináriumok szervezése.
5. Vendégség: Két nap kijelölése a naptárban, amelyek közül az egyikben minden évben a Közgáz látja vendégül az ÁF-et (zene, előadások, bemutatkozás), a másikon pedig az ÁF a Közgáz, Ez azt jelentené, hogy átvonulnánk egymás épületébe egy nap erejéig.

Reméljük tehát, hogy a jövőben lejátszódik az emberi integráció és mindannyiunknak sok öröme lesz benne.

Kényszerből keltek egybe. De talán még a végén megszeretik egymást!?

(győri)

DIVATBA JÖTT A JÖVŐVEL FOGLALKOZNI

Az ezredfordulóhoz közeledve mind többen fordulnak érdeklődéssel és kíváncsisággal a jövő felé: vajon mit hoz az új évszázad, az új évezred, milyen lesz a világ és hazánk társadalma és gazdasága az ezredfordulón, milyen újdonságok jelennek meg a tudományban-technikában, és mi lehet ezek társadalmi következményei, hogyan fogunk élni az új évezredben, mi újat és alapvetően mást hozhat az információs társadalom, vajon mérséklődnek-e a környezeti problémák? Kérdések, kérdések, kérdések... Izgalommal teli várakozások és félelmek...

A jövővel való foglalkozás tehát napjainkban divatba jött. Nőtt a jövő iránti érdeklődés és fokozódott a jövővel való foglalkozás tudományos és nem tudományos körökben egyaránt. Ezt nemcsak az idezi elő, hogy jelentős fordulóponthoz értünk és kevés olyan nemzedék van, amely részese lehet ennek, hanem az is, hogy nagy változások korát éljük. A világ globalizálódik, a nemzetközi erőviszonyok átrendeződnek, a nemzeti belső társadalmi mozgásai felerősödnek, a természeti környezeti katasztrófák sűrűsödnek, s beláthatatlannak tűnnek a legújabb tudományos-technikai fejlődés társadalmi következményei. A változások az egyének életében is a mindennapok részévé válnak, állandó megújulásra készítetnek/kényszerítetnek bennünket gondolkodásunkban és viselkedésünkben. Ezek a változások egyre kiszámíthatatlannabbá teszik a jövőt, mind nehezebb a változások irányának meghatározása, és mind nehezebb a lehetséges jövőváltozatok körének

kijelölése és tartalmának meghatározása.

A jövőkutatók nemcsak az egyén szintjén vagy divatból érdekeltek a jövővel való foglalkozásban, hanem felelősséget éreznek a társadalom jövőjéért is. Ennek érdekében behatóan tanulmányozzák a még nem létező jövőbeni folyamatokat, a lehetséges elmozdulásokat és állapotokat. Egyetemünk megújult szervezeti egysége, a Jövőkutató Kutatóközpont ez év őszén lépett krisztusi korba. Talán szimbolikus üzenete is van annak, hogy éppen most élte meg újabb átalakítását: az 1968-ban alapított csoportból, majd osztályból, később intézeti tanszékből, majd önálló tanszékből az egyetemi szervezeti átalakulás/átalakítás során kutatóközpont lett, kapcsolódva a Környezettudományi Intézethez. Új feladatok és új kihívások előtt állunk, az egyetemen belül és a tudományos életben egyaránt. Ezeket teljesíteni és ezeknek megfelelni az eddig felhalmozott szellemi muníció birtoká-

ban és az új iránti fokozott érzékenységünk talaján vágunk neki.

Kutatómunkánk eddigi három évtizedének eltérő kutatási karaktere megjelenik az egyes periódusokban hangsúlyos feladatokként értelmezett elméleti-módszertani témakörök kutatásában, a jövőkép-munkálatokban és a gyakorlati kutatások irányultságában. Az első évtizedben a fő cél az volt, hogy a jövőkutatás bizonyítsa tudomány jellegét, és jusson el az akadémiai elfogadtatásig. Ez a jövőkutatás erősen kötődött a szocialista tervgazdálkodás rendszeréhez, annak ún. külső körét adta. A tervezéstől független jövőkutatás az 1980-as években kezdett kialakulni, amikor növekvő figyelem fordult a lehetséges jövő kimunkálására.

Az 1990-es évek felerősítették az alternatívákban való gondolkodást és paradigmaváltást készítettek elő a jövőkutatásban. Ekkor új filozófiát, metodológiát és módszertani eszközt kerestünk a dinamikus rendszerek viselkedésének komplexebb értelmezésére és jövőbeni állapotának előrejelzésére. Az instabil állapotban levő rendszerek jövőbeni állapota ugyanis előrejelezhetetlen abban az értelemben, hogy jövőbeni állapotuk nem kiszámítható, azaz nem látható előre pontosan. Instabil viszonyok között tehát lehetetlenné vá-

lik a tudományos predikció, vagyis az, hogy pontosan megjósoljuk a rendszer új állapotát vagy jövőbeni viselkedését. Kaotikus és/vagy gyengén kaotikus rendszerekben fel kell adni az egyetlen (legvalószínűbb) jövőváltozat kimunkálásának igényét (és lehetőségét) és helyette a sokféle alternatíva kidolgozását kell előtérbe állítani. Elméleti-metodológiai kutatásaink középpontjába ezért a dinamikus rendszerek komplex vizsgálatá, a

komplex nagyrendszerek viselkedésének tanulmányozása, a kaoszús és az evolúciós elmélet jövőkutatási alkalmazhatósága, a jövőkutatás irányzatai (különösen az evolúciós és a kritikai jövőkutatás), s ezeknek a posztmodern és más eszmearamlatokkal való kapcsolata, továbbá az előrejelzések bevásárlának kérdésköre kerültek. Vizsgáltuk továbbá a magyar lakosság és intézmények jövőorientáltságát; a közösségi és a piaci

döntések kapcsolatát; a jövőkutatás, az információs társadalom és a marketing összefüggését. Világbanki támogatással kuttattuk a hazai szakképzés és a társadalmi-gazdasági fejlődés kapcsolatát, és számos körü empirikus vizsgálatra támaszkodva lehetséges alternatívákat dolgoztunk ki az oktatás, képzés fejlődési irányaira. Behatóan foglalkoztunk a különböző időtávú stratégiák összekapcsolásának lehetőségeivel, valamint az ezredforduló utáni magyar gazdaság és társadalom főbb jellemzőivel. A negyedik évtizedben az instabil viszonyok közötti jövőkutatás új dimenzióinak művelése, és a környezeti tényezők szisztematikus figyelembevétele áll érdeklődésünk előtérben.

Jelenlegi kutatási projekteink - amelyeket OTKA programok és minisztériumi kutatási programok keretében művelünk - széles témakört fognak át: paradigmák a jövőkutatásban, az evolúciós modellezés jövőkutatási megjelenése, a tér-idő sajátosságai a kortárs filozófiában és a jövőkutatásban, Magyarország holnap után - komplex jövőkép-vizsgálat, a közgazdaságtan és a jövőkutatás viszonya, a különböző kortárs eszmearamlatok jövőtartalma, tudatos és nem tudatos elemek a jövővel való foglalkozásban, előtűnik és mögöttünk az ezredforduló. A Kutatóközpontban különböző tudományterületek neves képviselői kapcsolódnak, akikkel együtt

Múlt és jövő.
Az 1. Budapesti Futures Course nemzetközi és hazai résztvevői, 1999

(Folytatás a 2. oldalon)

Intézményi marketing – Egyetemünk az újrapozícionálás küszöbén

(Folytatás az 1. oldalról)

egy budapesti intézmény valamelyikében kívánják ugyanazt a képzettséget jelentő diplomát megszerezni. Már nem kizárólag az Egyetem jön számításba, mint a közgazdaságtudomány fellegetvára, ha továbbtanulásról esik szó. Szükséges megjegyezni, hogy a munkaerőpiac egy része jelenleg még kevésbé tesz különbséget a hasonló képzettséget adó diplomák között, nem úgy, mint régebben, amikor egy frissen végzett hallgatónak előnye származott a munkaerőpiaci belépésekor abból, hogy a diplomáját itt szerezte, és nem máshol. El akarjuk érni azt, hogy ismét előnyösebb legyen egy vállalat számára az itt végzett hallgatókat alkalmazni.

– Az új arculat kialakításához hozzátartozik egy jobban csengő és találhatóbb név keresése. Ha jól tudom még a „Közgáz” is felmerült mint az Egyetem hivatalos neve.

– Igen, felmerült a névváltoztatás kérdése is. A mostani név egyszerűen nagyon ügyetlen, hosszú és ráadásul nem is fedti a valóságot. A rektor úr szokta hangoztatni, hogy itt nem csak elméleti közgazdaságtudományi és állami hivatalnokok képzése, hanem igen jelentős mértékben üzleti képzés is folyik, amely egyáltalán nem derül ki az Egyetem jelenlegi nevé-

ből. Rengeteg új ötletet merült fel, személy- és földrajzi nevek (pl. Széchenyi, Neumann és Duna vagy Budapest Egyetem), vagy akár a „Közgáz” is, de a névváltoztatás lekerült most a napirendről, mert túlságosan hosszadalmas, legalább két éves procedúra lenne – el kellene fogadtatni a Parlamenttel, stb. Az új embléma azonban megszületett. Számátalan logó-javaslatból sikerült kiválasztani a mára már elfogadottat, melynek megformázásánál a legfőbb szempont az volt, hogy a fent említett dinamizmust mint közvetíteni kívánt üzenetet sugallja. Arculatilag nagyon jól illik a kialakítandó image-hez, az új név is könnyen beilleszthető lesz a régi helyére. Visszatérve a hivatalos névre, az ügynökség végzett egy gyorsteszteket a nevekről kapcsolatban, és ami a „Közgáz” illeti, túlnyomórészt elutasítják, komolytalannak tekintik, inkább becést, mint hivatalos. Az az álláspont alakult ki, hogy nem érdemes hivatalos rangra emelni, hiszen nagyon furcsán hatna egy a köztudatban becésvé vált egyébre is használatos név, amit mellesleg a sajtó is a legtöbb esetben így használ.

– Ismeretes, hogy szorosan együttműködnek Zoltayné Paprika Zitával, az Egyetem nemzetközi igazgatójával a nemzet-

közi megjelenés és elérhetőségek kidolgozásában.

– A legsürgetőbb közös dolgaink most a web oldal megújulása és minden olyan egyéb megjelenés, kiadványok, prospektusok, ahol igen fontos az egyetemről kialakított kép – ebben az esetben a külföldi társintézményeknél és leendő hallgatóknál. Naponta érkezik ugyanis a jelenlegi honlap hiányosságait, és ezen a lehető leggyorsabban változtatni kell. Megbízunk a Carnation Rt.-t a struktúra- és arculatváltás megtervezésével, amely mögött most már egy alaposan kidolgozott stratégia áll. Számátalan egyetemi honlap tanulmányozása előzte meg ezt a munkát, pozitív és negatív példák egyaránt segítettek az új koncepció kialakításában. Reméljük, hogy hamarosan, ha nem is egy, de három, négy hónap múlva egy egészen új – az új arculattal összhangban lévő – színvilággal, egy jól strukturált könnyen kezelhető, információkban gazdag, példaértékű internetes honlappal léphetünk föl a nemzetközi porondon is.

– Az Egyetem nemzetközi megítélését egyébként hogyan lehet mérni?

– Legfőképpen a kapcsolatokon. Paprika Zita teljes odaadással és hozzáértéssel dolgozik azon, hogy a jelenleg már sikeresen

működő kapcsolatok mellett sok-sok új együttműködés jöjjön létre. Az amerikai egyetemekkel például, ahol határozottan intenzívebb jelenlétet kívánunk megteremteni.

– Mit gondol, jobb ma „Közgáz” hallgatónak lenni, mint mondjuk 15-20 évvel ezelőtt?

– Azt kell, hogy mondjam, sok tekintetben nem. Az állandóságnak mint az egyik legfontosabb tényezőnek ott kell lennie az egyetemi oktatásban és ez most nem igazán jellemző. Az integráció nehézségeivel még csak most fogunk igazán szembenézni és ez nem lesz egy könnyű folyamat. Sok az átadás a különböző tantárgyak és tanszék között, ami megint csak változásokkal kell, hogy járjon. Általános probléma – nem csak a mi egyetemünkön –, hogy nincsen igazán egyetemi diákélet, nincsen igazán olyan, hogy egyetemi klub. Elsősorban szeretnénk azt elérni, hogy ne a különböző egyetemi egyeségekről, hanem az egyetemről, az egyetem egyes területeiről szóljon minden. A hangsúly tehát az egyetemen van és jó lenne, ha közös ügyeink és céljaink lennének, és mindenki magának érezné az Egyetemet. A lojalitás kapjon nagyobb hangsúlyt, és a hallgató is legyen büszke arra, hogy idejár.

Benedek Norbert

DIVATBA JÖTT A JÖVŐVEL FOGLALKOZNI

(Folytatás az 1. oldalról)

végzett kutatásaink multi- és interdiszciplináris jellegűek.

Hallgatóink szívesen választják meghirdetett tárgyainkat és lelkesen együttműködnek velünk. Közülük sokan aktívan kapcsolódnak kutatási projekteinkhez és újszerű látásmódjukkal szellemi partnereinkké válnak. Belőlük biztosan jövőt hordozó, korszerű szemlélettel rendelkező szakemberek lesznek, akik a jövő útvesztőiben el tudnak majd igazodni és akiknek döntéseit nemcsak a rövid távú szempontok vezérik.

Nemzetközi kapcsolataink kifejezetten jónak mondhatók – a World Futures Studies Federation európai nyári egyetemének rendszeres megrendezésére mi kapunk felkérést, aktívan részt veszünk a Világszövetség munkájában, s véleményünk mérvadó nemzetközi konferenciákon is. Nemzetközi (el)ismertségünk segít abban is, hogy a központunkban oktatott tárgyak nemzetközi ekvivalenciáját is biztosítani tudjuk.

Korunk egyik aktuális kérdése: vajon korszakhatárnak tekinthető-e az ezredforduló? Úgy véljük, hogy korszakhatár van abban az értelemben, hogy vége felé járunk az ipari társadalom építésének, s mind közelebb kerülünk az embert valóban középpontba állító és a természeti környezetet megbecsülő ipar utáni társadalom

építéséhez. Ez nehezen képzelhető el az információs társadalom és a hozzá édestestvérként kapcsolódó tudástársadalom ki- és felépítése nélkül. Fejlett információs rendszer nélkül nem léphetünk előre a tudástársadalom fejlesztésében, és a tudástársadalom kibontakozása nélkül nincs esélye az információs társadalom széles körű megvalósításának. E folyamatban meghatározó szerepe van a húzó ágazattá váló oktatásnak és képzésnek. Ennek az intézményrendszernek lesz a feladata a jövőhöz alkalmazkodni tudó, azt alakítani képes generáció nevelése és tanítása.

S hogy mit jelent számunkra az új évezred és annak kezdete? Nem többet és nem kevesebbet, mint változatlanul új és új kihívásokat tartalmazó időperiódust, amelyben a jövőorientált és a múltat jövőcentrikus elemzéssel feldolgozni képes emberek adhatják azt a szellemi erőt, ami átvész bennünket az új, emberközpontú társadalomba. Nem az évfordulóban hiszünk, nem ahhoz igazítjuk munkánkat, hanem az új feladatok kreativitást növelő erejében bízunk, és abban, hogy e feladatokat képesek vagyunk teljesíteni.

Gáspár Tamás, Hideg Éva, Nováky Erzsébet, a Jövőkutatási Kutatóközpont főállású munkatársai

Pillanatkép

Szokás szerint asztalt kerestem az aulában. Szokás szerint, mert mostanában egyre nehezebb megfelelő helyet találni megfelelő társasággal, főleg, ha az ember annyira válogatós ilyen téren, mint én. Az utóbbi időben tapasztalható sűrű rendezvény-program kemény megpróbáltatás elé állít: a maradék kevés asztalért öldöklő harc folyik, ráadásul az órákról „elfeledkező”, büfé-központú diákok száma exponenciálisan nő a második negyedévből eltelt napok számával, ami egyértelműen vezet a kevés foka – sok az esküvő szituációhoz. De miről is akarok én írni?

Szóval keresem az asztalomat, de valahogy sehogy se találok. Dugig van mind; fordulok a másik irányba, ott is ha-

sonlóan siralmas a helyzet. Végre megpillantok egy szabad asztalt. Négyesbe kapcsolok, de – nem sikerülhet minden – egy időse bácsival együtt érek oda. Végül is elférünk, meg aztán nekem ügyis dolgoznom kell. A bácsika is leül, matat egy kicsit a táskájában, aztán előveszi a kolbászt, a kenyert, a végén pedig a fokhagyma is előkerül. Nem zavartatom magam: ő eszik, én dolgozom.

Pár perc elteltével azonban hozzám fordul:

– Kedves fiatalember! Engedje meg, hogy megkínáljam egy kis kolbással.

– Ó nem, köszönöm, nem vagyok éhes – szabadkozom. Persze, a szemem kopog az éhségtől, de hát ki fogad el ételt manapság egy idegentől?

A bácsi tovább próbálkozik, és a harmadik kínálatnak már nem akarok és nem is tudok ellenállni. Megkapom még a kenyér csücskét is, meg ráadásul egy fej „fokit”. Aztán másra terelődik a szó. Megtudom, hogy szobafestő-mázoló. Elég jól keres, meg hogy ezt a szakmát csak hajszál választja el a művészi festéstől. Ő maga magát képezte tovább, és készített rengeteg portrét. És ha esetleg portréfestésre adnám a fejem, akkor ne feledjem, hogy a sötét színek mélyitenek és homorítanak, a világosak pedig domborítanak. Csak ámulok és bámulok, s mire felocsúdnék, a bácsika rövid búcsúzás után már veszi is a kalapját.

A kolbász finom, még van belőle, a kenyér elfogyott, a fokhagymát pedig azokra a napokra tartogatom, amikor már csak annak az erejével lehet asztalt foglalni. Válint Máté

Mi a három legjobb dolog a Közgáz Pinceklubban?

Jó a KPK-ban, hogy közgázosoknak ingyenes a belépés. Igen jó dolog, hogy péntek este ingyen adják a csapolt sört. A legjobb pedig, hogy bármikor hazamehet az ember.

A belépésnél nemcsak 3-4 biztonsági őr fogadja az embert, de ott üldögél két rendőr is. Ettől a magamfajta rögtön megnyugszik, nyilván nem ok nélkül posztolnak itt... A diákigazolvány ellenőrzése után a következő stáció a ruhatár, ahol 50 forint az őrési díj, de ezt darabonként számolják. Esetemben 250 forintba került ez a mulatság egy estére, amiben a táskám, kabátom, pulóverem, barátom kabátja és pulóvere foglaltatott benne. Még jó, hogy a kesztyűt betettem a kabátzsebembe... A ruhatár ugyan nem kötelező, de a pincehelyiségben a biztonsági őr odajött hozzánk, és finoman figyelmeztetett, hogy inkább adjuk be a táskát, „ne legyen vele gond”.

Nos: belépés után tükrökkel segélyezett folyosókon, kanyargós lépcsőkön át jut a vendég az elvarázsolt kastélyszéri, piros-kék bel-

ső térbe. Határozottan pikáns érzést ad a tudat, hogy fölöttünk pár méterre nappal makroökonómiát és ökonometriát oktatnak. Idelent ennek semmi nyoma nincs. A kisebb helyiségekben az asztalok mellett lehet beszélgetni, lehet nézni a kivetítőt, hátha valakinek nincs otthon tévéje... A büfé árai viszont tényleg mérsékeltek. A belső kialakításban engem leginkább a posztmodern véccélelőzűs büvölt el: egy falra rajzolt tenyérhez kellett illeszteni a tenyerem az öblítéshez. Igen praktikus, még erősen berúgva sem lehet letépni.

De hát miért is megy az ember a Közgáz Pinceklubba? Nyilván a tánc miatt, hisz minden mást (beszélgetés, iszogatás, véccélelőzűs) máshol lényegesen nyugalmasabb körülmények között lehet művelni. Sajnos, a zene, ami az előbbieket lehetetlenné teszi, táncolásra nem igazán alkalmas. Nem ritmusos, de nem is dallamos, tompa robaj. Egy darabig reménykedtem, hogy talán majd a következő szám jobb lesz, végül feladtam. Ennek megfelelően a táncér éjfélig üres

Myza

KÖZPONTI KÉRDÉS: A BÜFÉ

Vannak olyan dolgok, amikre senki sem fog emlékezni a Közgázról. Vannak olyanok is, amikre néhányan, akik vették a furaadtságot és megtanulták az adott képletet, tételt, szabályt vagy definíciót. Végül vannak olyanok is (nem sok), amikre mindenki emlékezni fog. Nos, a büfézés ilyen. A hajnali és délutáni kávék, a vizsga előtt gyorsan bekapott sütek, a déli melegszenvicsek mind, mind felejthetetlen emlékké válnak. Ez persze attól van, hogy mindig haverokkal, jó társaságban kapja be ezeket a falatokat a diák, és amíg tömök a pogácsát a szájukba, arról tárgyalnak, hogy ki milyen jegyet kapott a vizsgán, mit fognak csinálni óra után, megveték-e már a tankönyvet és hasonlókat.

Azt a kérdést, hogy többen ismerik-e a Közgázban a büféseket, mint a rektort vagy más prominens tanárokat most ne is firtassuk. Mondjunk csak annyit: még ez is lehet... Az viszont nem is kérdéses, hogy egyetemünk diákjai közül jó páran gyakrabban látogatnak a büfébe, mint órára. A büféről mindenkinek van véleménye; ez egy olyan téma, amely mindenkihez szól.

5 kérdést tettünk föl minden válaszadónknak. Két dolog volt közös: mindannyian járnak büfébe, és mindannyiuknak van kedvenc büféje az egyetemen. Ebből az tűnik ki, hogy vannak a diákok számára fontos különbségek a látszólag igen hasonló két büfé között.

Jó étvágyat! Lássuk a véleményeket:

IV-es fiú

– Mit gondolsz az egyetemi büfékről?

– Ha a büfékre gondolok, éhes leszek. Egyébként jó, hogy vannak csak kevesebbet kéne büféznom.

– Mit szeretsz?

– A sajtos rolót, a túrómignont és a pogácsát.

– Mit nem szeretsz?

– Azt a rengeteg cukros szén-savas italt, amivel tele vannak a hűtők.

– Mi fontos számodra?

A kedves, odafigyelő, jókedvű kiszolgálás.

– Van olyan büfé, amelyiket preferálsz?

– Igen.

III.-os lány

– Mit gondolsz az egyetemi büfékről?

– Nem vagyok nagy büféző. De nagyjából meg vagyok eléged-

– Mit nem szeretsz?

– A saláták.

– Mi fontos számodra?

– Későn is legyen melegszenvicsek; annyit ne kelljen sorba állni, hogy közben elmenjen a kedved a vásárlástól; minőség – ez nyilvánvaló; ne legyen annyival drágább a nagycsarnoknál, hogy ne legyen érdemes bennmaradni itt a Közgázban.

– Van olyan büfé, amelyiket preferálsz?

– Igen.

II.-os lány

– Mit gondolsz az egyetemi büfékről?

– Túl drágák. Amúgy sokféle áru van.

– Mit szeretsz?

– A kávé nagyon szeretem.

– Mit nem szeretsz?

– Nincsen.

– Mi fontos számodra?

– A gyorsaság, és, hogy olcsóbb legyen.

– Van olyan büfé, amelyiket preferálsz?

– Igen.

IV-es lány

– Mit gondolsz az egyetemi büfékről?

Tök jók. Jól felszereltek. Szerintem a baj az, hogy kevés a két büfé.

– Mit szeretsz?

A capuccino imádom.

– Mit nem szeretsz?

Nincsen olyan.

– Mi fontos számodra?

Normális kiszolgálás, elfogadható árak és az, hogy legyen jól felszerelt.

– Van olyan büfé, amelyiket preferálsz?

Igen.

Gy. D.

A KÖZGÁZ név ismét szép lesz

(majdnem márkanév lett 80 év után a Közgáz!)

A Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem sok más, az integrációban érintett egyetemhez hasonlóan identitási problémákkal küzd. Egy hosszú, 80 éves periódust maga mögött hagyva, és az új évezred kihívásaira felkészülve kell megfogalmaznia küldetését, jövőképet, de egyidejűleg számot vetve a múlttal, a gyökerekkel. És meghatározni: mit érdemes átvenni, továbbörösíteni, illetve, hogy mit szükséges megváltoztatni, vagy egyszerűen elfelejteni. A jelen nyomásztó gondjai miatt talán szívesen hátrább soroljuk és az „idő majd megoldja” jelszóval levesszük a napirendről azt a kérdést, hogy miként is hívják minket. Állampolgárként az ellen, hogy újra és újra új neveket lássanak el bennünket. Márpedig a közgazdasági egyetemi képzésnek helyt adó intézmény a jelenlegi BKÁE, majdnem úgy járt, mint az az egyszerű paraszt bácsi, aki most lett 85 éves a Kárpátján. Mint a történelemből tudjuk annak ellenére, hogy életében egyszer sem hagyta el a faluja határát, mégis élete során őt államnak volt a polgára, őt államnak fizetett adót.

A közgazdasági egyetemi képzés ugyan csak a monarchia felbomlása után 1920-ban jött létre Magyarországon, de a mi paraszt bácsinkhoz hasonló viszonytárságokon ment keresztül. A nagypapa korba került egyetem neve 2000. január 1-től a Magyar Parlament döntése alapján az Államigazgatás szóval bővült és háromról négyre emelkedett az Államigazgatási Főiskolai Kar csatlakozásával a tanított diszciplínák köre. A piaci és a valóságos folyamatokat egyáltalán nem tükröző, indokolatlan névváltoztatás történt. Ily módon ugyanis az Egyetem négy kara közül kettőnek, a Közgazdaságinak és az Államigazgatásinak szerepel a neve az új egyetemi névben. Anakronisztikus módon viszont a legnagyobb hallgatói és oktatói gazdával rendelkező Gazdálkodási (üzleti) Kar nevére viszont nem. Ha valamilyen racionális döntés született volna, akkor ez utóbbi lett volna a természetes. A bürokratikus döntést viszont csupán a szervezeti változás motíválta.

A bürokrácia ebben az esetben nem mérlegelte kellő alaposan, hogy itt tulajdonképpen kibontakozhat a szerves fejlődésre épülő integráció is. Ebben az integrációban nem a név hivatott garantálni egy szervezet megmaradását, hanem sokkal inkább a szervezet életképessége, a piaci igényeknek való megfelelése. Ugyanis olyan fúzióról van szó, amelyben egy erős, nemzetközi elismertséggel rendelkező, szakterületén az ország egyik első számú intézménye kibővíti – egyetemi karral is fejleszthető – főiskolai karral. A nagy tradíciókkal rendelkező Egyetem kapacitása ugyan kb. egy negyeddal megnőtt, de erre már máskor is volt példa.

Ha ez a történet Amerikában játszódik le és mondjuk a Harvard Egyetemhez csatlakozott volna egy College, akkor senkinek sem támadt volna az az örült ötlete, hogy a Harvard Egyetem nevének kibővítése a College nevével. A College természetesen megőrizte volna nevét, azonosságát, de történelmének fényes napjaként jegyezték volna be azt az időpontot, amikortól kezdve hivatalosan is feltüntethetik levélpapírjaikon, hogy a Harvard Egyetem része. Azé a Harvard Egyetemé, amely-

re járnak rangot jelent, amelynek a hallgatói végzés után jól fizetett állásokba kerülnek. Amelynek a neve márkanévként, ismerten cseng az egész világon.

Felejtjük most el egy pillanatra, hogy a Közgáz nem Harvard és csak egy kis ország legjobb egyeteme a maga szakterületén. Miért nem játszódtok le nálunk ugyanaz, mint ami az USA-ban történt volna? A válasz kettős. Egyrészt azért, mert nálunk még nincs igazi piacgazdaság a felsőoktatásban. A rendszerváltás után 10 évvel azt lehet mondani, hogy csak kb. 20 százalékban működik „piacosan” a magyar felsőoktatás. Másrészt viszont azért, mert a Harvard névvel ellentétben a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem még nem márkanév. A több mint száz éves Harvard névvel szemben, viselője még csak 10 éve használja, és amikor már éppen kezdte megszokni, le is kellett mondania róla.

De mi történik ezután? Mi lesz, ha a most még csupán egy nagy tudományágat, a társadalomtudományt reprezentáló intézmény (BKÁE) 2 éven belül kibővíti a másik két nagy tudományág (élő ill. természettudományi) valamelyikével annak érdekében, hogy a törvény előírásai szerint egyetemnek nevezhesse magát? Ha az a célunk a nevünkkel, hogy „mindent” kifejezzünk, amit csinálunk, akkor bizony újabb toldalékszavakat kell hozzábiggyeszteni a már most is hosszú névhez. Azt hiszem, hogy egyetlen közgazdász hallgatót vagy oktatót, munkatársat sem kell meggyőzni ennek a képzeléséről. Sokkal inkább vissza kell térnünk a probléma igazi okára – a márkanév hiányára.

De valóban hiányzik a márkanév? Én azok közé tartozom, akik a kérdésre igennel válaszolnak. Van egy nevünk, a Közgáz, amely már most is számtalan márkanév jellemzővel rendelkezik, de a piaci viszonyok fejletlensége (természetesen csak a felsőoktatásban) következtében még nem volt rá igény, hogy ily módon artikulálódjon. A Közgáz név rendelkezik a márkanév és márkaérték legalapvetőbb kellékével az ismertséggel. Az egész országban használják. Az újságok így számolnak be rólkunk, minthogy korábban is így számoltak be, amikor még más nevünk volt. A köznépnek ugyanis szük-

sége van kapaszkodókra. Mert hát ki az a diák vagy akár egyetemi tanár is, aki pontosan fel tudná sorolni annak az intézménynek, a BKÁE-nek a korábbi hivatalos neveit, amely intézménynek másféltized alatt ötször változott meg a neve? Képtelenség tőlük ezt elvárni!

Vannak családi dinasztiák, akiknél minden generáció a Harvardon végzett. Nálunk is vannak családok, ahol minden generáció ugyanoda (hozzánk) járt, csak még nem tudjuk kimondani mi is az az ugyanoda. Ha csupán három generációt veszünk alapul akkor könnyen előfordulhat, hogy a nagypapa a Királyi Magyar Tudományegyetemre (1920), a fia a Magyar Közgazdaságtudományi Egyetemre (1948), az unoka pedig a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemre (1991) járt. Más szereposztásban a nagypapa a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen (1934), a fia a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen (1953), míg az unokája a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetemen (2000) kapta a diplomáját.

Akkor hová is jártak ők? Ugyanúgy egy helyre, mint ahogy tréfi munkácsi hőse... Hát igen. Kelet-Közép-Európában ahol állandóan a keresztvíz alá tartanak fejeiket. Persze, a szereplők tudják, hogy mindnyájan a Közgázra jártak. Mindnyájan tudják, hogy életkoruk előrehaladtával, ha majd 40, 50, 60 vagy 70 év múltával kiérdemlik azt a bizonyos arany, vas vagy gyémánt diplomát, akkor ugyanoda, a Fővám tér 8-ba kell jönniük. A tanévnyitó ünnepségen a Közgáz mindenkorai rektorától veszik át a megtiszteltetés diplomáját.

Milyen jó volna tudni, hogy a most végzett diákok majd 2040-ben vagy 2050-ben milyen nevű egyetemen is fogják átvenni azt a bizonyos tiszteletbeli diplomát. Ha azt lehetne mondani, hogy majd a Közgázra és nem a homályos „mindenkori” Közgázra kell eljőni, ünnepelni. Ehhez azonban döntéseket kellene hozni. Márkát kell építeni, és márkanévet kell azonosítani. A Kedves Olvasó a következő részből megtudhatja, milyen esélyekkel nézünk a jövő elé.

Berács József

A Közgáz Fotóklub képeiből Bödei János felvétele

KARRIER SAROK

Procter&Gamble Marketing Szeminárium

A Procter&Gamble ebben a félévben először hirdette meg Marketing kurzusát a Marketing tanszék felkérésére. A kurzust a marketing szakosok a Marketing Stratégia című tárgy helyett vehették fel, a nem marketing szakos hallgatók és az ISC-sek (International Studies Center) pedig választható tárgyként. A szemináriumról a hallgatóság az egyetemi kiadványokból, előadásokból, illetve a Karrier Pizzákon értesülhetett.

A szemináriumon való részvételt kiváló angol nyelvtudáshoz kötötték, másfajta akadály nem került a hallgatók elé a jelentkezésnél, mivel a szervezők feltételezték a marketing és kapcsolódó területek iránti érdeklődés meglétét. Olyan nagy volt az érdeklődés, hogy ki kellett bővíteni a felvételi keretszámokat.

A hallgatók nagy érdeklődéssel üdvözölték a P&G kezdeményezését, hiszen az iskolai tananyag mellett (végre) céges szakemberektől hallhatnak előadásokat, kapnak iránymutatást és értékes visszajelzéseket. A cég (mint Szabolcsi Andrea marketingigazgatótól megtudhattuk) azért vállalta el az egyetemi felkérést az oktatásra, mert filozófiájának szerves része a belülről való építkezés (promotion from within), ami azt jelenti, hogy mindig alsó szintre keresnek kezdő embereket, akik a munka, illetve tréningek során sajátítják el az adott területhez szükséges speciális szaktudást. A Procter&Gamble a legjobb embereket keresi, így különösen fontos, hogy az egyetemről minél jobban képzett hallgatók kerüljenek a céghez.

A kurzus nemcsak (passzív) elméleti és gyakorlati ismereteket ad a résztvevőknek, hanem folyamatos munkát is igényel tőlük. Itt nincs a félév végén könyvszerinti számonkérés; a hallgatóknak a tanult ismereteket egy valós piaci helyzetben kell alkalmazni és a Procter&Gamble vezetői előtt kell a marketingtervetük megvédeni és elfogadtatni.

A szeminárium - melynek szakmai vezetője Szabolcsi Andrea, a Procter&Gamble Marketing igazgatója - átfogó képet ad a brand management gyakorlati oldaláról. Az előadásokon felváltva vesznek részt az adott területért felelős szakemberek, hogy konstruktív véleményükkel a hallgatók szakmai fejlődését segítsék.

Üdvözlendő módon a hallgatók és az előadók közötti kapcsolat nemcsak az órákra korlátozódik, hanem mindez e-mail-en is megvalósul, vagyis nemcsak hetente 1 alkalommal láthatja a diákság az instruktoraikat, hanem bármikor fordulhatnak hozzájuk szakmai kérdéseikkel.

A hallgatói vélemények azt mutatják, hogy diákjaink nagyon örülnek egy ilyen lehetőségnek és főként azt tartják hasznosnak, hogy valós esettanulmányokon dolgozhatnak, nemzetközi csapatban, a munkájukról pedig folyamatos visszacsatolást kapnak. A kurzus egyik hallgatója Kovács Nóra a következőket mondta arra a kérdésre, hogy miért jelentkezett a szemináriumra.

„A cég már korábban is felkeltette érdeklődésemet, hiszen egész évben változatos programokkal vesz részt az egyetemünk életében, ez idáig azonban nem tudtam szakmai programjukra eljutni. Emellett az angol nyelvű marketing szeminárium különösen izgalmasnak hangzott.” és amit a legnagyobb fejlődésnek tart: „az, hogy egy nemzetközi csapatban dolgozunk, életszerű feladatokon, profi szakemberek irányításával.”

A cég képviselői mindent megtekinttek, hogy a legjobbat nyújtsák az érdeklődőknek.

A szeminárium rendkívül életszagú, és mindkét fél törekszik a laza hangulat megteremtésére és a munka támogatására. A közvetlen hangvétel, az interaktív módszer, a tegeződő stílus mind-mind az eredményes csapatmunkát segíti.

Végül, de nem utolsó sorban nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy a magyar hallgatók számára nagy előrelépést jelentett az is, hogy az angol szakmai nyelvet is gyakorolhatják, elleshetik a szakmabeliek érveléstechnikáját, prezentációs stílusát.

Pályázati felhívás

A BKÁE Oktatási és Tudományos Rektorhelyettese pályázatot hirdet a normatív kutatástámogatási alap terhére. A teljes pályázati összeg **15 millió Ft.**

Pályázatot adhat be a BKÁE bármely főállású oktatója vagy az oktatók egy csoportja az alábbi célokra:

- egyéni kutatás, tanulmány készítése,
- folyó kutatás társfinanszírozása,
- szakkönyvírás, a szakkönyv megjelentetésével kapcsolatos költségek,
- tudományos konferencián való részvétel (max. 80 ezer Ft),
- szakkönyv, software beszerzés (max. 25 ezer Ft)
- nemzetközi tudományos szervezet tagsági díj kifizetése,
- tankönyvek, jegyzetek, oktatási segédanyagok megjelentetése.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- a pályázott téma leírását, indoklást (max. 2 oldal),

- a kért összeg felhasználási tervét és részletes költségvetést, társfinanszírozás esetén az egyéb finanszírozási források bemutatását,
- a pályázat révén elkészülő mű adatait, megjelenésének határidejét,
- tanszékvezetői (ha ő pályázik, tanszékcsoporthoz vezetői vagy dékáni) ellenjegyzést.

Benyújtási határidő: 2000. december 19. (kedd)

Benyújtás helye: Pályázati Iroda, 155. szoba, Skorán Éva tudományos előadó.

A pályázatokat a karok tudományos ügyekkel foglalkozó dékánhelyetteseiből álló Bíráló Bizottság minősíti. A döntést – a Vezetői Értekezlet jóváhagyásával – az oktatási és tudományos rektorhelyettes hozza meg 2001. január 29-ig.

A nyertes pályázatokkal a Pályázati Iroda 2001. február 12-ig szerződést köt.

Az elnyert összegekre vonatkozó teljesítés igazolásokat és számlákat legkésőbb 2001. november 30-ig kell leadni a Pályázati Irodán.

Temesi József sk.

A KÖZSZOLGÁLTATÓ VÁLLALATOK GAZDASÁGI SZABÁLYOZÁSA

Illés Mária új könyvének megjelenése örömdetes esemény mindenki számára, aki Magyarországon a közszolgálati szektorban dolgozik vagy kutat. Nálunk ugyanis nem jelent még meg a közszolgáltató vállalatok működését átfogóan, ágazati szemléletű függetlenül elemző munka. Az ilyen könyvek hiánya a közszolgáltató szektor elhanyagoltságát és lenézettéget bizonyítja. Most, az uniós csatlakozás előtt azonban mindenképpen szembe kell néznünk közművállalataink katasztrofálisan rossz működésével, hiszen hazánk e területen nem képes az EU elvárásainak megfelelni.

A könyv négy fejezetből és két esettanulmányból áll. Az elméleti részben a közszolgáltató vállalatok természetes monopólium mivoltát, a hatékonyság kérdéskörét, a költségeket és hasznokat, valamint az ár-szabályozás kérdéskörét járhatjuk körül. Az alapos összefüggés-vizsgálaton túlmenően képet kaphatunk az európai gyakorlat legkorszerűbb szabályozási technikáiról is: egyebek mellett az infrastruktúra és a szolgáltató vállalatok szétválasztásáról, a privatizációról, az ársapka szabályozásról, és a kétrészes tarifáról. A szöveg minden fejezetben a magyar gyakorlatból vett példák támasztják alá.

A két esettanulmány az ELMKA sok vihart kavart autópályadíjával, illetve egy meg nem nevezett város vízművének magánkézbé adásával foglalkozik. Az M1-es autópálya esetét a szerző, mint a magyar közszolgáltató vállalatok „állatorvosi lovát” mutatja be. A könyv teljes terjedelmének 20-25%-át kitevő első esettanulmány mindenek ellenére túlságosan hosszúnak tűnik. A hosszú esettanulmány helyett érdekesebb lenne inkább a piaci és állami kudarcokról, a közművekre oly jellemző potyautas jelenségről, a monopóliumok holtteher-vesztéséről, a közművek szociális aspektusairól, vagy néhány árazási modellről: a Ramsey-, a csúcsidőszaki és a torlódási árazásról olvasni.

A könyv alapos, de ami ennél még fontosabb: korszerű megközelítésű munka, így mind a Közszolgálati, mind a leendő új Szolgáltatás-menedzsment Szakirány hallgatói haszonnal forgathatják majd.

Horn Gergely

A Számvitel Tanszék arculatváltása

A Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem nagy erőssége a színvonalas számviteli képzés. Az önálló Számvitel főszakirány mellett minden Gazdálkodási Karra járó hallgató négy félév számvitelt tanul, és a gazdálkodási szakos diploma a mérlegképes könyvelői szakképesítéssel egyenrangú. (Ez a magyar egyetemek közül egyedül a Közgázra igaz!) Gyakorlati haszna ellenére a számvitel tantárgy eddig nem volt népszerű a diákok körében. Dr. Lukács János, akit október 1-jén neveztek ki tanszékvezetőnek, új arculatot kíván adni a Számvitel Tanszéknek.

Miért volt eddig a diákoknak olyan nehéz a számvitel?

– Az oktatásban túlzottan belemertünk olyan apró részletekbe, amelyek megnehezítették a megértést, pedig a számvitel tantárgy célja az, hogy megértesse az összefüggéseket, és bemutassa, hogyan lehet támogatni a vezetői döntéseket a mérleggel és az eredménykimutatással. A jövőben a hallgatókat a beszámoló olvasóivá szeretnénk tenni, és nem elveszni a részletekben. Ezért az általános oktatásból fokozatosan kihagyunk olyan speciális témákat, mint a devizás váltó elszámolása vagy az eltérésfelbontás alternatív és parciális módszerei – remélhetőleg a hallgatók megkönnyebbülésére. A Számvitel I. és II. anyagát már átnéztük ebből a

szempontból. Tanszékvezető létemre magam is előadást és gyakorlatot tartok, hogy találkozzak a diákok problémáival, lássam, mi nehéz nekik. Eddig nem volt minden tantárgyból írásos anyag, ami szintén megnehezítette a felkészülést. Most az új stratégia részeként elfogadtattuk, hogy minden tárgyhoz saját jegyzetek készüljenek. Ezen kívül pedig valóban csak azt fogjuk számon kérni a vizsgán, amit az órán megtanítottunk.

Ez is része a tanszék új filozófiájának?

– Igen. Én az egész tanszékét úgy fogom fel, mint egy vállalatot, ahol a vevők a hallgatóink és a számviteli szakemberekre igényt tartó vállalatok, és a termék az a tudás, ami a diákok fejébe kerül. Ennek megfelelően szükség van misszióra, vízióra és konkrét tervek, és mindent írásba kell foglalni, hogy később ellenőrizhessük: megvalósultak-e céljaink. A programban olyan tervek szerepelnek, mint egy kérdőív összeállítása, amivel a hallgatók véleményezik munkánkat, konferenciák és tanulmányi versenyek szervezése; tanszéki klubot és folyóiratot szeretnénk beindítani, és javítani a kollégák és a hallgatók számítógépes ellátását.

Beszélgünk a Számvitel szakirányról. Az előző KÖZGAZDÁSZ-ban a Szakiránytű rovatban egy számviteles diák beszámolója jelent meg. Csupa jót írt a szakirányáról, egyetlen negatívumként a nemzetközi kitekintés hiányát említette.

– Valóban, az eddiginél jobban akarjuk ápolni a nemzetközi kapcsolatokat. Ebben az ügyben már számos lépés is történt, például az ősszel hallgatóink részt vettek egy nemzetközi számviteli versenyen Franciaországban (az erről szóló beszámoló a következő KÖZGAZDÁSZ-ban olvasható). Egyre több diák kap külföldi ösztöndíjat, idén négy számvitel szakirányos hallgatót küldtünk ki Bécsbe, és mind többen írják angolul vagy németül a szakdolgozatukat. Nagyon fontos, hogy az oktatóink is olvassanak, fordítsanak és publikáljanak idegen nyelven. Az igazi kihívást az EU-csatlakozás fogja jelenteni, hiszen akkor majd a magyar diákok bármely országban beiratkozhatnak az egyetemre, és persze hozzánk is jöhetnek külföldi diákok.

Milyen a viszony az egyetem többi tanszékével?

– Eddig velük sem tartottuk kellőképpen a kapcsolatot, egyszerűen elmentünk egymás mellett a folyosón, pedig a tananyagban komoly átfedések voltak a Vezetés-szervezés, Pénzügy és Vállalatgazdaságtan tanszékek által tanítottakkal. Jobban meg kell ismernünk egymást és egymás tantárgyait, és akkor ezek a párhuzamosságok kiküszöbölhetők. Az egyetemen kívül fokozni akarjuk az együttműködést a Pénzügyi és Számviteli Főiskolával, az ősszel már közös kiadványt is készítünk, továbbá a Pénzügyminisztériummal és a Könyvvizsgáló Kamarával is fejleszteni kívánjuk a kapcsolatokat.

Ha már a PSZF-ről van szó: van különbség a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán és a BKÁE-n végzett számvitelesek között?

– A Közgázon egész más a szemlélet, mint a PFSZ-en. Mi rendszerszemléletet adunk a hallgatóknak, és törekszünk a nagyobb összefüggések megértésére, az információk elemzésére. A főiskolán inkább az aprólékos részletekre, a könyvelési technikára összpontosítanak.

Egy gazdálkodási szakon végzett hallgató, akinek a diplomája – mint tudjuk – mérlegképes könyvelői képesítéssel egyenértékű, el tud-e helyezkedni számviteli területen?

– Csak a „big five”, azaz a vezető könyvvizsgáló cégek követelik meg kifejezetten a számvitel szakirányos végzettségét, minden más területen a gazdálkodási szakosok is elhelyezkedhetnek, és néhány év számviteli gyakorlat után már okleveles könyvvizsgálók lehetnek. Minden vállalatnál szükség van számviteli szakemberekre, tehát óriási a kereslet a hozzáértő közgazdákra. A számvitelnek emiatt minden egyetemen óriási a presztízse, és a stratégiaaválással szeretnénk elérni, hogy ez a BKÁE-n is így legyen, és a diákok kihasználhassák ezt a nagy lehetőséget.

Új grafikákat látok a tanszékvezetői szoba falán. Ez is az új arculat része?

– Ezek a tíz és tizenkét éves gyermekeim rajzai. Tetszenek?
Mártonffy Zsuzsa

TALÁN

Véges világ végtelen ténye,
Világos szemek féktelen fénye,
Gyöngyházba foglalt fénytelen évek,
Életem véten, véget nem érek.

Veszett gyönyör zúgó hangja,
Fejemben dalok bíratlan haragja,
Kienged, élvez, él és meghal;
Talán megtalál, talán belémmar.

ÉN ÉS TE

„Te” mire kimondom „Az”-zá lesz, érted?
Értelem, elemzés megölhet téged.
Tétlen várják s talán megtalálják,
Mások vadásszák, bekerítik s nem értik,
Nem látják, félnek és elhagyják.

Ki keres nem talál, ki talál nem keres.

Jelige: RIDÁV

Az előadóban

– Félek – szól félénken egy vézna kis elsős egy izompacsirtához – hogy a helyemen ülsz.

A megszólított megnyugtatóan int:

– Addig, amíg ülsz, nincs mitől félned.

Jelige: Csupa fű

Tűnődve

Egy napon majd a földre
visszalátogatok
s megállok itt tűnődve,
én, messze csillagok
testvére, mintha élnék,
megállok
nehéz sóhajjal. Fényét
átszúrja majd a nap
rajtam, mint arany dárda
hegyét.

S mintha a régi bánat,
a régi fájdalom
csapna le rám, a
fényben körüllebeg
s belém markol
majd az emlékezet:
e tájon, ahol bokrok
karja leng szomjasan,
itt voltam boldog
és boldogtalan.

Jelige: Pluto

Szerelem a Közgázon

„A szeretet a legnagyobb érték, a végső virágzás.
Semmi sincs azon túl.
Ezért nem teheted jobbá, tökéletesebbé.
Sőt, csak úgy juthatsz el a szeretetig, ha előtte eltűnsz.
A szeretet csak akkor lehet ott, ha te nem vagy ott.”
Osho

A szerelem olyasvalami, ami minden szélsőség helyet kaphat. Lehet nagyon szép, de gyűlöletes is egyszerre. Szerencsések azok, akik akár egy rövid időre is megtalálják a kiegyensúlyozott szerelmet, ami mentes a félelemtől és minden hátsó szándéktól.

A szerelem kérdése minden korban problémákkal volt terhes, rámutatott az adott társadalom hiányosságaira. Ma sem érezhetjük úgy, hogy minden rendben lenne ezen a téren, hiszen sokan boldogtalanok, és azt hiszik, emiatt. Pedig a boldogtalanok forrása mélyebben van: bennünk, neveltetésünkben és tévképzetünkben. Ezek útjába állnak annak, hogy megtaláljuk a magunkban rejlő teljességet.

Valamilyen megmagyarázhatatlan okból a tökéletes szerelmet keressük és ehhez rengeteg kritériumot és követelményt állítunk fel, melyeknek mind magunknak, mind választottunknak meg kell felelnie, különben úgy érezzük esély sincs arra, hogy ebből szerelem legyen. Nagyon könnyen hagyjuk befolyásolni magunkat, amikor társat keresünk. Többnyire nem magunkba nézünk, hanem külső forrásokra támaszkodva döntjük el, hogy ki a nekünk való. Viszonyítási pontnak elfogadjuk a filmeket, regényeket és az ismerősök történeteit, amelyek felülbírlás nélkül semmiféleképp nem lennének alkalmazhatók a mi esetünkre.

Van, akit ilyen problémák nem gyötörnek, hanem tudja, hogy hogyan használja ki céltudatosan a szeretet. Bár nem hiszem, hogy ez az eset mentes lenne a külső ráhatásoktól: attól, hogy az egyén valamilyennek látszani akar, illetve „valaki” akar lenni. Végső soron ő sem magában keresi a boldogságát, hanem külső sikerektől teszi függővé, és csodálkozik azon, hogy ez múlandó és ingatag.

Félek, hogy az oly általános individualizmus és karrierizmus nem önmegvalósításhoz fogja vezetni az embereket, hanem gyökértelenné és társtalanná teszi őket. Az elfogadott eszmék és viszonyítási pontok sokszor rossz irányba visznek minket. Egy biztos, a szerelem a mi képzeletünkben létezik, és olyan, amilyenné mi magunk alakítjuk. Nagyon széppé is teheti az életünket, de ha másra figyelünk, lehet, hogy újból és újból elmegyünk mellette.

– lia –

Fiú a másik házból

Amikor az egyetemre jöttem – lassan 5 éve – biztos voltam benne, hogy mostantól új szakasz kezdődik az életemben. Azoknak a kapcsolatoknak, amelyek a gimnáziumban szükség szerűen kisebb közösségre korlátozódtak, egészen új teret adhat az egyetem, és elkezdődik az az 5 év az életemben ami állítólag minden ember életében a legboldogabb időszak. Új társaság, új fiúk.

Én mindig is egy közgázos fiúra vágytam, gondoltam az sosem árthat, ha a barátomat ugyanaz érdeklí (mondjuk a gazdaság), mint engem és ugyanolyan az élethez való hozzáállása. Mert például az „eltéseknek” alapvetően más motivációjuk van a munkához, a világgal dolgaihoz. Aztán ki is választottam – kis válogatás után – egy olyat, akivel még az izlésünk is megegyezett.

Teltek múltak az évek, egyre komolyabban gondoltam a közös jövőnkre, amíg egyszer csak rá nem jöttem, hogy igazából mennyire más érdekel bennünket (szakmailag), és mennyire más az élethez való hozzáállásunk.

Ezek után azt gondolom, hogy ki melyik egyetemre jár, csak nagyon messzi kiindulópont annak eldöntésében, milyen az illető karaktere, személyisége.

Persze azért kezdetnek nem rossz az azonosság, de igazából főleg a szerencse és a véletlen határozza meg, hogy két ember valóban egymásnak való-e.

Ötöd éves lány

ÉRDEMES ÓRÁRA JÁRNI?

A fenti kérdést tettük fel egyetemünk számos hallgatójának. Abban megnyugtató módon mindenki egyet ért, hogy nem érdemes minden órát ellőgni. Azonban abban már megoszlanak a nézetek, hogy melyiket jó ha mindenképpen látogatja a hallgató. Ha azt kérdeztük volna, hogy érdemes-e egyetemistának lenni, akkor a válasz biztosan egyhangú igen lett volna. Azt azonban, hogy mit jelent egyetemistának lenni nagyon sokféleképpen lehet definiálni (formálisan egy egyetem tanulójának lenni, nagy erővel új tudást szerezni, az egyetem körüli szellemi életben részt venni, vizsgálni, órákat látogatni...).

Lássuk néhányat a válaszokból:

III-os lány

Igen érdemes. Szemináriumokra abszolút érdemes bejárni, mert anélkül nem lehet levezetni. Főleg Vállalati Pénzügyekből és Számvitelből. Én egyébként amúgy is szeretek órára járni, mert legalább ismerős lesz az anyag mire elem kerül a könyv vizsgaidőszakban. Pénzügyből és Számvitelből figyelmeztettek minket, hogy jobb ha bejárunk és ezt a többség meg is fogadta, sokan is vagyunk órán. A vizsgánál majd eldől, hogy valóban érdemes volt-e bejárni. Remélem: igen.

II-os fiú

A társaság miatt igen; a tantárgyak 50%-a miatt igen; a másik 50% miatt nem; a tanárok 30%-a miatt érdemes, 70% miatt nem.

II-os lány

Csak szemináriumra.

III-os lány

A legtöbbször nem. Az előadások nagyon vacakok, túl sokan vannak betömörítve az előadókba.

III-os fiú

Érdemes volna, de sokszor nincsen rá időm. Amire mindig bejárak az a Vállgazd. A Vállgazdából az előadás és szeminárium is jó.

I-s lány

Az előadásokra nem járok. Másodikos ismerősöm mondta, hogy ő is így csinálta csak aztán vizsgaidőszak után rájött: mégiscsak be kellett volna menni. Nem tudom mi lesz.

IV-es fiú

A Vezetés-Szervezés szakirányon jók a tanárok. Végülis én ezt akarom csinálni és érdekelnek az órák. Amikor csak tudok bejárak és nagyon nem szeretek lőgni.

WORKXPO!!!!???

Érdekel, mit rejt e szó??

Kedves olvasó, tudom itt a nagy hajtás, vizsgaidőszak meg hasonló.

Szerencsétlen diák azt sem tudja hol a feje. Mindenki csak arra vágyik, hogy végre túl legyen a vizsgáin és pihenessen egy kicsit, hogy aztán február elején újra kezdhesse az egészet.

A végzősök lassan elkezdnek azon gondolkodni, hol is helyezkedjenek el tanulmányaik befejezése után. Na igen éppen itt az ideje ezt is fontolóra venni.

Te mit csinálsz február elején??

Még nem tudod?? Akkor ajánlok neked valamit.

Látogass el február 13. és 15. között a Népstadion melletti **SAP rendezvénycsarnokba**, ahol megrendezésre kerül az év első állásbörzére hasonló rendezvénye, azaz a **WORKXPO**, Magyarország **I. országos munkaerő-piaci szemléje**.

Miért csak hasonló, mert itt **170 – 180 céggel** találkozhat az egy helyen, akik nem csak egyfajta szakterületre koncentrálnak keresnek jóvendőbeli munkatársakat, hanem az összes szakterület állásajánlatait megtalálhatod, míg az állásbörzéken egyszerre általában 100 – 110 cég vett részt, és mindig valamilyen szakterületre koncentráltak.

Itt az egész magyar munkaerőpiac felvonul, mindenki ott lesz, aki számít, mind a cégek, mind pedig a jóvendő munkavállalók tekintetében. Ezért te sem maradhatsz ki!!!

A szervezők a rendezvény idejét is úgy alakították ki, hogy neked is jó legyen ne csak a cégeknek. Hiszen februárban még nincs akkora

hajtás az egyetemen, mindenki egyszerűbben el tud menni és körbenézni, hátha van valami neki megfelelő állás, ahol diploma után el tud helyezkedni, vagy esetleg a nyárra találhat magának egy jól fizető, érdekes állást.

Na persze, ha nem most végzel, és egyelőre még nem érint annyira a munkakeresés, azért ne maradj otthon!!! Már most itt az ideje, hogy utána nézz mi is vár rád jövőre esetleg utána. Mert soha nem lehet elég korán kezdeni!!!

Mint megtudtuk, itt nem csak állást kereshetsz, hanem részese lehetsz egy fantasztikus divatbemutatónak, ahol megmutatják neked mit is hordanak manapság a nagymenő üzletemberek. Aztán lesz itt még egy új autósoda, de azt egyelőre nem árulták el, hogy melyik cég fogja bemutatni itt a 2001 – es év legújabb modelljét.

Na meg lesznek felkészítő tréningek is, ahol neves tréner cégek vezetnek be az érdeklődőket a munkakeresés rejtelmeibe. És még egy érdekes dolog a tréningekkel kapcsolatban: A tréningeken cégek képviselői is részt vesznek, így tehát már esetleg ott rögtön kiválaszthatnak téged, ami ugye nem is lenne rossz.

Remélem sikerült felkelteni az érdeklődésedet és te sem maradsz ki egy ilyen nagyszerű lehetőségéből. Ha bármi kérdésed lenne, akkor hívj bátran a szervezőket a **269-48-67** – es számon.

Ha bármi fontosat megtudunk a rendezvényvel kapcsolatban, akkor tájékoztatunk téged ugyanitt a Közgazdász hasábjain.

Lina

Analízisátlag: -2 pont

X. feladat: Az egyenlettel kapcsolatban melyik állítás igaz, illetve hamis?

A..... C.....
B..... D.....

Pontozás:

4 helyes válasz esetén : 6 pont
1 vagy több hibás válasz esetén: -3 pont / -50 %-a a feladat pontszámának /

Ha a helyes megoldás mellett 1 vagy több üresen hagyott válasz van: 0 pont

Az előbbi feladat természetesen csak egy vázlat az ideai analízis zhnak. A pontozás azt hiszem önmagáért beszél, mégis nehéz szó nélkül hagyni.

Amikor a koliban megemlítetem, hogy irok erről a témáról, többen felkerestek és nagyon lelkesen, szívből meséltek, persze korántsem ironia és düh nélkül.

Én egyébként szerettem az analízist. Tetszett az oktatás, és a számonkérés is reális volt (legalábbis az utóvizsgák előtt). Nem vagyok matekzseni, de jól kijöttünk egymással. Ugyanezt idén igen kevesen jelenthetik ki. Egyik csoporttársam igazi kivételnek számít - bár meg kell jegyeznem, hogy a tárgyújravételnek köszönhetően már harmadjára kénytelen elmerülni az analízis világában -, most 13 pontot ért el (a 32-ből!). Az évfolyam jóval több, mint 75 %-a viszont csúfosan elvérzett a pontozás csatájában. Most nem arra gondolok, hogy néhány pontja lett. Milyen szép is lenne! Sokan képek voltak negatív eredménnyel zárnai a negyedévet, talán nem teljesen a saját hibájukból.

Mert gondoljuk csak végig, mit is jelenthet egy -2 pontos átlag? Ez a kérdés visszhangzott agyamban nap, mint nap a villamoson, még a metró is ezt zakatolta fülembe, nem is beszélve a hallgatótársaimról. Hosszas töprengés után végül két elméletet alkottam. Tegyük fel, hogy a diákok 0 pontos analízis tudással kerülnek az egyetemre (Most felejtjük el, hogy nálunk elég gyakori a matek tagozatos osztályból idekerült hallgató,

és hogy sokan már a középiskola 4. osztályában profin deriválnak és integrálnak.) A kemény negyedéves oktatás alatt - a mostani átlag alapján - nemhogy fejlődtek volna a diákok, hanem visszafelődtek?! A másik elmélet is hasonló. Most a kiindulás -50 pontos tudás. Így a zh már szebb képet mutat, hiszen jelentős tudásnövekedésről van szó, de ez még mindig édes kevés.

Kívülállóként olyannyira szívesen viseltem ezt a problémát, hogy még előadásra is beültem. A hangulatot túlfűtöttség jellemezte. Gyakori bekiabálások mellett a csend végképp hiánycikké vált.

Félreértés elkerülése végett, én nem a túl könnyű dolgozatokat hiányolom. Teljesen egyetértek azzal, hogy egy számonkérés igen is legyen szigorú, de a korrektséget nagy hiba mellőzni. Az egyik fiú arról panaszkodott, hogy nekik a dolgozat utolsó 10 percében említették, hogy a rossz válaszokért mínusz pont jár. Ugyanis a szemináriumokon még a tanárok nagy része is más pontozást ismert! S még lehetne sorolni az érveket.

Mi lesz félévkor? Egyelőre még senki sem tudja. Furcsa lenne, ha az évfolyam több, mint fele megbukna analízisből...

Láthatjuk, hogy a következő évezred jócskán tartogat meglepetéseket. A pszegóbontások közepette biztos vagyok benne, hogy jó pár közgazdász diák újévi kívánságai között fog szerepelni a *siker*es analízis zh, illetve uv. Úgy legyen.

S.A.P.

Könyvtár vagy tudástár?

Beszélgetés dr. Huszár Ernővel, az Egyetemi Központi Könyvtár főigazgatójával

Egyre többet halljuk, hogy korunk jellemzően tudás alapú társadalom, amelynek meghatározó eleme az oktatás, az önálló tanulás. Melyek egy egyetemi könyvtár legfontosabb feladatai ebben az időszakban?

A legfontosabb változás – amelyet reményeink szerint a hallgatók és oktatók is érzékelnek nap mint nap –, hogy egyre intenzívebb támogatást kapnak a könyvtártól nemcsak a hagyományos könyvtári, hanem az internetes szolgáltatások terén is, a tanszéki, kollégiumi PC-kről is elérhető teljes szövegi és tematikus adatbázisok rendelkezésre bocsátásával. A Multifunkcionális Oktató Teremben és az olvasói terekben használható számítógépek lehetővé teszik az internet források használatát, valamint rendelkezésre állnak a tanulmányok, szakdolgozatok, disszertációk megírására is. Hallgatóink számára könyvtárhasználati foglalkozást tartunk, igény szerint pedig információkeresési és irodalomkutatási felhasználó képzést is. Megindult a helyi elektronikus könyvtár kiépítése, amely az egyetemen készült – elektronikus hordozón elérhető cikkeket, tanulmányokat tartalmazza és ennek a része lesz terveink szerint a PhD dolgozatok digitalizált gyűjteménye is.

Az egyetemen vannak olyan vélekedések, hogy a nyilvános funkció miatt a hallgatók és az oktatás hátrányt szenved. Mi erről a véleménye?

Ezt határozottan cáfolom, véleményem szerint egyetemi feladataink ellátása számára ez inkább előnyös és nem csak a finanszírozás miatt. Napjainkban a könyvtárak olyan ellátó rendszert alkotnak, amelyben a használóknak lehetőségük van nemcsak a helyi, hanem a távoli – és ebben nincs különbség hazai vagy külföldi könyvtár között – szolgáltatások el-

érésére, ezek közvetítése a feladatunk. Ugyanakkor a könyvtár minőségének egyik fontos tényezője, hogy milyen mértékben meghatározó eleme az országos ellátó rendszernek. Részt veszünk a MOKKA projektben, amely a Magyar Országos Közös katalógizálási rendszer kidolgozását tűzte ki célul. A rendszer üzembe állítása után az olvasók egy kereséssel meg fogják találni a keresett művet lelőhelyei feltüntetésével együtt. Az Országos Dokumentumellátó Rendszer, amelynek tagjai vagyunk, támogatást nyújt ahhoz, hogy több példányban tudjuk beszerezni a műveket. Számos példát tudok felhozni arra is, hogy az egyetemi oktatás-kutatás ellátása teljes prioritást élvez. Ha valaki megnézi a könyvtárhasználati, kölcsönzési és egyéb a szolgáltatások igénybevételére vonatkozó könyvtári szabályzatokat, láthatja, hogy jelentős eltérések vannak a jogszabályokban az egyetemi oktatók, hallgatók javára. Többet és hosszabb ideig kölcsönözhetnek, a tankönyvek és kötelező irodalom tekintetében csak nekik van kölcsönzési és hosszabbítási lehetőségük. A szolgáltatások jelentős része ingyenesen vagy kedvezményesen áll a rendelkezésükre.

Az Államigazgatási Főiskolával létrejött integráció jelentős változást hozott az egyetem életében. Hogyan hatott ez a könyvtárakra?

Az integráció – könyvtári nézőpontból – elsősorban azt jelenti, hogy a különböző kari vagy intézeti könyvtárakban levő állomány a teljes egyetemi közösség számára elérhetővé válik. Ennek fontos eszköze az állománygyarapítás és szolgáltatások koordinálása, a közös katalógus építése és lekérdezhetőségének megteremtése, melyben segítséget fog nyújtani a 2001-ben induló MOKKA projekt. Az Államigazgatási Főiskolával való együttműködésünk kü-

lönben már több éves, a főiskolai hallgatók évek óta használják a központi könyvtárat, ahol kölcsönözhetnek is.

A könyvtár jelenlegi elhelyezése átmeneti jellegű. Mikorra várható az új könyvtárépület?

Az 1995. évi kormánydöntés óta szinte minden nyáron penzum volt az új épület funkcionális tervezése. A könyvtár jelenleg közel 7000 m² alapterületű, szeretnénk, ha az új könyvtárépület a XXI. századi követelményeket és igényeket kielégítően épülne fel 3 éven belül. Ennek megfelelően – az éppen megadott négyzetméterre – olyan könyvtárat terveztünk, amely betölti az intézmény információs és tudásközponti szerepét, figyelembe véve a tanulmányi munkában a hallgatói önállóság előtérbe kerülését, mind a felvett tárgyak, mind a tanulmányi idő beosztása, mind a kutatási feladatok tekintetében. A BKÁE Intézményfejlesztési tervében – amely alapját képezi a világbanki hitel felvételének – megfogalmazott új könyvtárépület reményeink szerint elsőként valósul meg a projekt célkitűzései közül. Ennek megvan a realitása, hiszen a pályázat „A” minősítést kapott és megvalósításra alkalmasnak találtott. Amíg az új épületet elfoglalhatjuk, számos napi üzemeltetési problémával kell szembe néznünk például fűtés, áramszolgáltatás.

Az teljesen egyértelmű, hogy a könyvtár az információs társadalomban már nem vagy nem csak az a hely, ahol kedves hölgyek tájékoztatnak és átadják a kért könyvet. Hogyan változott meg a könyvtár működése és a könyvtárosokkal szemben milyen új elvárások fogalmazódtak meg?

Remélem, hogy a szolgáltatásban dolgozó munkatársaim kedvessége nem változott, szakértelmük pedig gyarapodott, ugyanis

napjainkban a könyvtáros már inkább információs menedzser, akinek egyaránt otthon kell lennie informatikai eszközök használatában, az internetes és online szolgáltatások megteremtésében, a dokumentumok számítógépes feldolgozásában és digitalizálásában, az információ közvetítésében, a tudományterület terminológiájában, a honlap kialakításában, hogy csak néhány dolgot említsék, amelyek a munkaköröket gazdagítják. Munkatársaim több, mint 70 %-a főiskolai vagy egyetemi végzettségű, többen közgazdasági, könyvtárosi, informatikai diplomával és nyelvvizsgával rendelkeznek; folyamatos a szaktanfolyami, posztgraduális képzésben való részvételük, két munkatársunk PhD tanulmányokat folytat. A központi könyvtár elismert kutatóhelye a könyvtári és információ menedzserment szakterületeknek, számos publikációnk jelent meg, szakmai konferenciákon előadások tartására rendszeresen kapunk felkérést. A közalkalmazotti bérek, az életpálya-lehetőségek enyhén szólva nincsenek szinkronban a követelményekkel.

A nyári létszámleépítés sem könnyítette meg a helyzetünket, mert az ellátandó feladatok nem csökkentek és az itt maradónak többet, intenzívebben kell teljesíteniük. Gondoljon csak arra, hogy az olvasótermek három szinten, hetente közel 60 órában vannak nyitva, vizsgaidőszakban pedig vasárnaponként is; és például a dokumentumok feldolgozását, az átfutási időket nem növelhetjük, hiszen az olvasók – joggal – akarják a friss irodalmat minél hamarabb elérni.

Ugyanakkor a belső, háttér feladatok között jelen van a szakirodalmi tárgyszó-rendszer karbantartása, fejlesztése, a honlap-szerkesztés és aktualizálás, a több mint 100 munkaállomást tartalmazó könyvtári informatikai eszközpark

üzemeltetése, az integrált rendszer működtetése, a szabadpolcos állomány gondozása, stb., hogy csak néhányat említsék a könyvtárban végzett munkák közül. Az általunk kínált szolgáltatások is folyamatosan bővülnek és használói elvárások igen szigorúak a szolgáltatások minőségét illetően. Ezért fogtunk hozzá egy teljes körű mi-

nőségbiztosítási rendszer kidolgozásához, amelynek egyik fontos előfeltétele, hogy az oktatók, kutatók, hallgatók használják a könyvtár nyújtotta lehetőségeket és észrevételeik, elvárásaik, kritikájuk megfogalmazásával támogatásukat a könyvtár küldetésnyilatkozatában megfogalmazott célok elérését.

B. – B.

Ha végigsétálunk a hamiskásan pompázó Ráday utcán, és balra kifordulunk a majdnem nagyvilági Nagykörútra, rögtön megpillantjuk a Mester utca végében diszkrétan megbújó villamos-végállomást. Innen indul Budapest egyik leg-hosszabb, legbizarrabb de számomra mégis legkedvesebb villamosjárata, a 30-as. Ha sokat kell várakozni, akkor szerencsés esetben összetalálkozhatunk a 23-as vonalon közlekedő holdjáró járgánnyal, amely bájosan olvasztja össze magában a futurizmus és a szocreál stílusjegyeit. Neve zseniálisan találó: Hungaroplan, s e minőségében a BKV egyetlen ilyen szerzeménye. (Az újság megjele-

nése alatt a 23-as viszonylat megszűnik, a holdjáró villamos leendő sorsa egyelőre ismeretlen.)

Nekünk azonban mindenképpen meg kell várnunk a 30-ast, hiszen e járat visz végig bennünket Budapest élő és egyben élettelen „skanzenjében”. Már maga a villamos sem mindennapi, az egyetemista fül számára vérszólóan csengő UV típus átépített változatba szállunk ugyanis be.

A villamos először az öreg fákkal szegélyezett Mester utcában csörömpöl végig. A tömbrehabilitáció eredményeként innen nem látszik az a világ, amely a mellékutakban fogadja a látogatót. Gát utca 3.: irodalmunkból

jól ismert cím, a költő gyerekkora óta sem változott semmit, ma is ugyanolyan mogorva, szürke. A Haller téren a ferencvárosi hangulatba sehogy sem illő, eltévedt grandiózus katedrális előtt állunk meg, majd rövidesen a Lurdy-ház előtt fékezünk. A csillogó-villogó bevásárló palota a poraiból újjáéledni akaró ipari táj „első fecskéje”. Belülről persze tátong az ürességtől. Ugyan kinek van itt pénze a méregdrága nyugati divatcikkekre?

A 30-as a Lurdy után jobbra, majd éles ívben balra fordul, s egy aluljárón átbújva pillanatokon belül Budapest legzomorúbb városrészében találjuk magunkat. Ez

már az igazi, hamisítatlan Gubacsi út. A Lurdy-ház látványa után a kontrasztok borzasztó erősen látszanak. Villamosunk a rossz látványokon vérszólóan imbolyog, mintha viharba került hajón utaznánk. Mire utolérne minket a tengeribetegség, megérkezünk a Dzsumbujba. A Dzsumbuj mára a nélkülözés és a kilátástalanság szimbólumává vált. Az itt lévő házak szoba-konyhájában magukat meghúzó embereket tényleg csak egy hajszál választja el az utcára kerüléstől. A lakók nem merik üresen hagyni lakásukat, mert rögtön feltörnek és kifosztják őket. A „min-ta-lakotelepen” – így láttam maró gúnnyal az egyik bejárat fölül írva

– rendszeresek a verekedések, de kifelé a telep csodálatos nyugalmat mutat. Az itt élők kínosan ügyelnek arra, hogy ne szakadjanak teljesen ki a társadalomból. A dzsumbujlakót mégis könnyű felismerni fakó ruhájáról és fáradt tekintetéről.

A Dzsumbujt elhagyva a gyarak egyre közelebb kerülnek a vágányokhoz, a rozsdás tetők és málló falak ijesztően törnek a magasba. A nyomnyila belvárosi utas itt már a villamos biztonságot adó rejtékében is védtelenné érzi magát. A vezető bemondja a következő megálló nevét: Fegyvergyár. Ma már kendőzetlenül nevének nevezik a létesítményt. Régen Lámpagyárnak hívták, de akkor is fegyvereket gyártottak benne. A nép ma is csak Lámpuskagyárként emlegeti.

Hosszas kanyargás és váltózás után a táj kitarul, és szelidebbé válik, Pesterzsébet közepkéategóriás egyen-panelháza közé érkezőnk. Rövidesen egy Budapest Bank fiók előtt is megállunk, majd

újabb fordulókat után süppedős utcás faluban dőcögünk tovább. Egészen népmesébe illő hely, csak a Mézeskalács házikó és az Óperenciás-tenger partja hiányzik, bár a helyiek bizonyára kevésbé találják romantikusnak a csatornázatlan, sáros környéket. Ez a Pacsirta-telep, amely a 30-as villamos végállomása is egyben. Mivel az erzsébeti nagyhurokban járunk, ne keressük a visszafelé tartó síneket, hanem várjuk meg, míg a villamos egy másik útvonalon lasscskán visszaindul.

Mire beérünk az Egyetemre egy mély benyomással lettünk gazdagabbak. Jó, ha közgazdász pályánk alatt végig eszünkben tartjuk a jó öreg 30-ast, amely egyetlen lyukasóra alatt megmutatta, hogy a világ nem a tőzsdénél kezdődik és végképp nem a Rózsadombon ér véget. Vajon nem kéne a 30-as kötelező tantárggyá előléptetni?

Jelige: 101B

SZAKIRÁNYTŰ

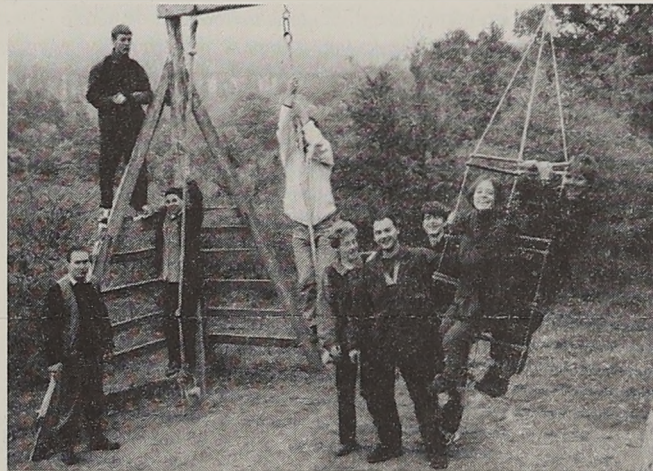
Hasznos infók az Információgazdálkodás szakirányról

Az egyetemen a legtöbb embernek, aki csak meghallja az Információgazdálkodás szakirány nevét, annak egy informatikával foglalkozó szakirány ugrik be. Ez így ebben a formában természetesen nem teljesen igaz, hiszen különböző a szembeparti egyetem informatikai képzésével, ez a szakirány nem technikai irányultságú, hanem inkább az alapvető vállalati, szervezeti folyamatok hatékony informatikai támogatása, korszerű informatikai és multimédia ismeretek állnak a középpontban. (És ami fontos: a tévhittel ellentétben nem kell programozni tudni.)

A szakirányt – ilyen jellegű képzésként elsőként az országban – az Információrendszerek tanszék indította el egyetemünkön. Aki kicsit is érdeklődik az informatika iránt, és emellett valamiféle közgazdasági vénával is rendelkezik, biztosan megtalálja a helyét ebben a képzésben. Különösebben nem is nehéz bejutni, hiszen az eddigi évek tapasztalata alapján, amit a gazdálkodási karra felvettek, az a szakirányra is bekerült. Egyetlen korlátozó tényező merülhet fel, ez pedig a géppark 40-es kapacitása, eddig azonban ez nem volt gond. Persze azért nem árt, ha az ember tud valamelyest angolul és ért a számítógépek felhasználói szintű alkalmazásához, ami persze a legtöbb hallgatónál már most teljesített feltétel.

A képzés elsősorban a diákok egyéni ambícióira, érdeklődésére épít, gyakorlatilag mindenki megtalálhatja az őt érdeklő területet, amiben a két éves képzés folyamán jobban elmélyülhet. A tanszék minden feltételt biztosít, és minden segítséget megad a hatékony tanuláshoz, azonban önállóan és kreatívan kell dolgozni. Maguk a tárgyak is inkább a kitekintést, a rugalmasságot képviselik más szakirányok szinte dogmatikus tárgyával szemben.

A szakirányos hallgatók számára különbejáratú gépterem áll rendelkezésre, melyben korszerű munkaállomásokat lehet felhasználni a tanuláshoz, a vonalkódos beléptetőrendszernek köszönhetően szinte korlátlanul (illetve a portást meg kell győzni az éjszakai bennmaradáshoz). A gyakorlati ismeretekkel való szorosabb kapcsolatot a nagy cégekkel kötött

együttműködési szerződés biztosítja, melyekkel kávéház vagy teadélután keretében közelebbről is megismerkedhetnek az érdeklődők. Csak pár név az együttműködő cégek közül, a teljesség igénye nélkül: Cisco, Computer Associates, Hewlett-Packard, Microsoft, Mikrovolán Elektronika (Libra), Procont, Prof.Scheer GmbH, SAP, SAS, Scala, Synergon, TVNet.

Az egyes tárgyak óráira egyébként (az egyetem szellemét követve) nem kötelező a bejárás, persze azért ajánlott (sokan a munka mellett nem is nagyon tudnak rá időt szakítani). Egyébként a tanszék folyamatosan lehetőséget ad a hallgatóknak a gyakorlati tapasztalatszerzésre is: egyrészt a tanszékhez kapcsolódó munkákban, kutatási projektben való részvétellel, melyek alkalmasak TDK dolgozatok vagy diplomamunkák megírására. Másrészt lehetőség van a partnercégeknél való gyakornoki munka végzésére, melyből esetleg később hosszabbtávú munkaszerződés is lehet. A munkaerőpiacon amúgy is nagy a kereslet az informatikus-menedzser végzettségű, illetve a manapság oly divatos „e-business”-hez értő munkavállalók iránt, az eddigi tapasztalatok alapján igen magas kereseteket kínálnak.

A szakirányú tanulmányokhoz szorosan kapcsolódnak a különböző ösztöndíj lehetőségek is: a tanszéknek igen szoros kapcsolata van több nyugat-európai egyetemmel (pl. Marseille, Róma, Rotterdam, Saarbrücken, Warwick). Az Amszterdami Egyetemmel való

együttműködés 10 éves évfordulóját éppen szeptember 29-30-án ünnepeltük, melyről a Közgazdász is beszámolt. Persze van, amikor a világ jön el hozzánk, egy-egy, a „jó stílus”, amely néha picit cinikus és ironikus, valamint a releváns (témába vágó) viccek és történetek, a nagybetűs életben szerzett tapasztalatok hatalmas kellékért. A tanszék kisebb méretéből adódóan minden oktatót könnyűszerrel meg lehet ismerni és ebből következően jó tanár-diák kapcsolat alakulhat ki.

És hogy milyen a hangulat a diákok körében? Mivel ez kis szakirány (a 40-es felső korlátot a már említett számítógép-kapacitás jeleníti), ezért az emberek igen hamar megismerik egymást, és a diploma után is sikerült ezt a szoros kapcsolatot fenntartani. Sajnos a gazdasági informatikai terület kevésbé vonzza a lányokat a szakirányra, így azok a lányok, akik mégis itt tanulnak igen sok fiúval vehetik körbe magukat. A hangulat – főleg a vizsgák alatt és után – igen jó, gyakran „sörözésekbe” torkollik csúcsosodik ki.

További információk a <http://informatika.bke.hu> Internetes címen találhatóak.

Fehér Péter – Németh Patricia

A Szolgáltatás menedzsment szakirány

„szolgáltatásai”

A főszakirány melletti mellékszaki választás dilemmájának megoldásakor nekem egy olyan döntést sikerült – részben a felsőbbévesek információira hallgatva, részben az írásos szakiránytájékoztatókat végigbongészva – hoznom, amit nem bántam meg. A Szolgáltatási menedzsment mellékszaki négy tárgya, a „Szolgáltatási menedzsment”, a „Nonprofit szolgáltatások”, az „Infrastrukturális szolgáltatások” és a „Környezetgazdálkodási szolgáltatások” keretében a modern piacgazdaság működésével kapcsolatos olyan átfogó és sokoldalú ismeretekhez lehetett jutni, amelyek a korábban tanultak egy részének rendszerbe illesztése mellett a fejlődés fő irányát jelentő területekre vezettek be.

A szakirány minden híresztelés ellenére nem idén indult először, hanem a szakirány-képzést bevezető reformkor dolgozták ki, s már 1992 óta öregbíti hírnevét, folyamatosan fejlődve, s – számos mellékszakiiránnyal szemben – a hallgatói megmértetésnek is megfelelő megszakítás nélkül működik. Ami viszont idén alakult, az a Szolgáltatásmenedzsment Tanszék (melyről valamelyik következő KÖZGAZDÁSZ-ban részletesebben is olvashattok), és létrejöttével minden esély megvan arra, hogy márciusban akár már főszakirányként találkozhassatok a Szolgáltatási menedzsmenttel. Az új tanszék létrejöttével még nagyobb figyelem irányul a szakirány felé.

Napjainkban egyre többmindent kapcsolatban merül fel a „szolgáltatás” fogalma. Már nem arról van szó elsősorban, hogy a vállalatok/cégek termékeket gyártanak és adnak el, hanem a szolgáltatások képezik a hajtóerőt, bővíti a palettát (nem véletlen hát, hogy létrejött a fent említett tanszék). Az a tény – amit biztos Ti is tapasztaltatok –, hogy az elmúlt években óriási mértékben bővültek Magyarországon is a szolgáltatások (elég ha például a mobiltelefonokra, az internetre, vagy a reklámszolgáltatásokra gondoltok) egyelőre csak arra volt elég, hogy a legfejlettebb országokra jellemzőnél húsz százalékponttal alacsonyabb arányt jelentessenek a magyar gazdaságban. Ez választ

adhat arra a kérdésekre is, hogy a végzés utáni elhelyezkedéshez hasznos lehet-e ez a szakirány. Egyértelmű, hogy a szolgáltatások további jelentős fejlődése, a tercier szektor bővülése lesz a jövő jellemzője, amihez a közgazdasági diplomások iránti igény bővülése kapcsolódik. De nem mellékes ebből a szempontból az sem, hogy nincs olyan vállalkozás, amelyben ne végeznének szolgáltatási tevékenységet, s minden szervezet számos szolgáltatást vásárol, amihez ugyancsak jól jöhetnek a szakirányon szerzett ismeretek.

A tanszék berkeibe tartozó tanárok otthon vannak a szolgáltatás témakörében, de rajtuk kívül számos külsős, a gyakorlatban is szolgáltatásokkal foglalkozó szakember, vezető és vállalkozó teszi gyakorlatiasabbá, a mindennapi gazdasági étellel kapcsolatos a gyakorlati információkat kaptatok, valamint készségfejlesztő és módszertani képzésben is részesüljétek. Tehát, ha elvégzitek a szakirányt nemcsak az elméleti tudás lesz a birtokotokban, hanem a gyakorlati életben sem álltok majd teljesen tanácstalanul. A sikeres induláshoz nemcsak azt tették egyértelművé számunkra, hogy a verseny nem a fogyasztóért, hanem annak pénzéért folyik, de azt is több oldalról mutatták be, hogy a szolgáltatási „ígéretet földjén” mennyire meghatározó a személyi tényező, a „frontemberek”, a vállalkozásvezetés bizalomszerző és -megtartó képessége.

Megismerkedhettek többek között a nonprofit szolgáltatásokkal, az infrastrukturális szolgáltatásokkal, a hírközlési, távközlési szolgáltatások szabályozásával és a szolgáltatások környezetgazdálkodással való kapcsolatával, a kereskedelmi és egészségügyi vonatkozással, továbbá még számos más érdekes területtel. Módszertani oldalról megtudhatjátok, hogy a franchise-t nemcsak eszik (McDonald's, Burger King stb.), vagy isszák (Coca-Cola, kávéautomaták stb.), de szinte minden szolgáltatási területen Magyarországon még óriási kihasználatlan

lehetőségek vannak e rendszerek alkalmazásában. A szolgáltatás-marketing témakörben korábbi marketingtanulmányaitok jelentős kiegészítésére, a marketing, a PR és a reklámszolgáltatások és szabályaik megismerésére nyílik lehetőségek. A szakirány több oldalról foglalkozik az Európai Unióhoz történő csatlakozás szolgáltatási, tercier szektorbeli feltételeivel, követelményeivel a témák aktualitásából adódóan.

Az órára nemcsak azért volt érdemes bejárni, mert az ott hallottak a számonkérésnél a jobb jegek eléréséhez jól hasznosíthatók voltak, hanem a témák frissessége és aktualitása miatt is. A befektetett energiátok többszörösen megtérül. Az aktivitást, a külföldi szakirodalom feldolgozásra épülő kiselőadásokat – amit néhányan először így gyakoroltunk, és az életben nagy szükségünk van rá – a szakirány külön is honorálta. Az egyetem épületéből a szolgáltatások terepére is kiléptünk a szakirány keretében. Így jartunk a céginformációs szolgáltatások egyik „boszorkánykonyhájában”, vagy a mobil távközlési szolgáltatások egyik fellegvárában, ahol egy volt szolgáltatásmenedzsment szakirányos már, mint igazgató fogadott bennünket.

Annak érdekében, hogy – különösen a főszakiránnyá bővülés esetében – a szakirányos társaságot még jobban összekovacsolják és felpezsdítsék az életet, a tanszékvezető asszony többek között a más szakirányoknál már sikeres szakirányos kirándulások meg szervezését is tervezi.

Kérdéseitekkel forduljatok bizalommal a tanszékhez és a tanszéki demonstrátorokhoz a következő e-mail címeken:

kisgeorge@freemail.hu,
szabiii@freemail.hu,
ilona.papp@alkgazd.bke.hu.

Személyesen pedig keressétek dr. Papp Ilonát, a Szolgáltatás menedzsment tanszék vezetőjét, a 387-es szobában; tapasztalatból tudom, hogy minden diáknak készségesen segít – s ez nem szűkül le a szakirány témakörére, vagy az annak keretében meghirdetett szakszemináriumokban készülő diplomadolgozatokra – és széleskörű, első kézből való információkat SZOLGÁLTAT.

Tesis a világ

Az Emléktorna résztvevőinek apraja-nagyja

A Testnevelési Tanszékkel és oktatóival mindenki találkozik. Kikerülhetetlenek, ha máskor nem, legalább az óralátogatás alól mentesítő igazolás bemutatásakor kapcsolatba kerülünk velük. Természetesen többségünk az első két évben órára is jár, a tanszék feladatairól, eredményeiről vagy egyáltalán a közgazdász sportéletéről viszont csak keveset tudunk. Ezekről kérdeztem Kelemen Endrénét, a tanszék vezetőjét és Orosz Ferencet, az Egészséges Közgazdászokért Alapítvány kuratóriumának elnökét.

A teendők, mint a legtöbb helyen, itt is rétegesen épülnek fel. Közülük az elsőrendű az órák tartása, melyek látogatása az első négy félévben kötelező, köszönhetően az egyetemi vezetés pozitív hozzáállásának és a diákokban meglévő igénynek. Az alacsony normatív támogatásból kell fedezni a tornatermek üzemeltetési költségeit, az esetleges bérleti díjakat, a sporteszközöket és persze a tanárok fizetését. Az oktatók tíz időszávet tartanak hetente, amihez még hozzájönnek a különféle csapatok edzései.

Az alapvető feladat fölött sorrendben a Diák Sportkör (DSK) helyezkedik el, amely az amatőr sportolóknak próbál biztosítani lehetőséget. Azért írom, hogy próbál, mert minden erőfeszítés ellenére a teremproblémát nem mindig sikerül megoldani, és van olyan csapat, amelyik heti egy alkalommal kap termet, és gyakran a meccset játsszák le akkor edzés helyett. A mostoha körülmények ellenére a 416 hivatalos DSK tag a budapesti egyetemi bajnokságok keretében, az összesített eredményeket figyelembe véve mindig az első három hely valamelyikére hozta a Közgáz. A létszámhoz viszonyított indulók aránya tekin-

tetében pedig még jobb a helyzet. A házon belüliek közül legnépszerűbb a Student Kupa elnevezésű teremfoci bajnokság, melyen az idén is húsz csapat indult el. A DSK másik nagy reménye az pályázati pénzekből felújított konditerem, mely 1998 szeptemberétől a saját bevételeiből tartja fenn magát. Az pedig külön figyelemre méltó, hogy az elmúlt több mint két esztendőben a terem rendjére, tisztaságára nem volt panasz, az odajárók mindent a rendeltetésének megfelelően használtak.

A közgazdász sportélet csúcsa a versenysport, melyet hét szakosztály képvisel. Ezek többsége a Budapest Bajnokságokban játszik, de például a férfi kosárlabdák és a női röplabdások az NB II-ben, a női asztaliteniszek az NB I/B-ben, a cselgáncsozók pedig az OB I-ben szerepelnek. Sikersportágnak a kosárlabda és a röplabda számít, ez utóbbi az 1970-es években élte fénykorát, amikor is az ország első öt csapatában voltak a lányok. Az az idő azonban már a múlté, jelenleg a finanszírozási problémák a legégetőbbek. A Gerevich-pályázat megszűnt, a Wesselényi-, illetve Pro Renovanda-pályázatból pedig évente csupán 300-400 ezer forint jut, ami csak kevéssel több a semminél. Ez azonban nem egyetemi, hanem országos probléma. Ezek után nem kell részletezni, hogy a Kinizsi utcai tornatermek „ elvesztése ” hogyan érintette a lehetőségeket. A teremhelyzet illusztrálására elég tudni azt, hogy a kézilabdások Csepelen edzenek, sőt a hazai meccseiket is ott játsszák. A helyzeten átmenetileg enyhíthet az ÁF tornaterme.

1994-ben alakult meg az Egészséges Közgazdászokért Alapítvány (EKA), mely a szabadidősport egyetemi megszervezését vállalja magára. Az évek során kialakult

egy menetrend: télen siutakat, nyáron tenisz- és szörfutabort szervez az alapítvány Balatonszepezden. Az amatőr Közgazdász Teniszbajnokság évente kétszer, májusban és novemberben kerül megrendezésre, és célja a közgazdászok informális kapcsolatainak bővítése a közös sportolás révén. De említhetnénk a Dunamenti Egyetem Regattáját vagy a tavaly májusban megrendezésre került streetball versenyt. A tanszék ezek mellett egy kosárlabdából, röplabdából és futballból álló emléktornát is életre hívott a tragikusan fiatalon elhunyt, és az egyetemi sportéletért sokat áldozó kollégáknak adózva.

A leírtakból is látszik, hogy az igények jóval meghaladják a lehetőségeket, szakszerűen fogalmazva: a szűk keretszámot a tárgyi feltételek adják. Orosz Ferenc szerint csupán érdekes sportokat, mozgásformákat kell találni, és ez már vonzza is az embereket. Példának említi a teniszoktatást, melyre a meghirdetett 40 helyett több mint százan szoktak jelentkezni. Kellems gondok ezek, gondolhatnánk, de erről azért nincs szó. Kelemen Endréné megemlíti, hogy egy szabadtéri sportpálya sokat lendítene a helyzeten, ilyen azonban, figyelembe véve a tizenöt perces szüneteket, nincs elérhető közelségben. A testnevelés órán használt Boráros téri játszótér pedig mindennek nevezhető, csak ideális megoldásnak nem. Mindezen hátrányok ellenére az oktatók biznak a jobban felszerelt jövőben, és hogy a vezetőség eddigi hozzáállása nem változik. A testnevelést számos egyetemen törölték a kötelező tantárgyak sorából, a Közgáz hírnevét viszont nemcsak a tanulmányi ösztöndíjasok öregbítik.

Válint Máté

Kedves Kollégák, Sportbarátok, Egyetemi Hallgatók!

Ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy SZJA-juk 1%-át az egyetem Sport Clubjának ajánlották fel. Segítségük hozzájárul az egyetemi ifjúság egészségének megőrzéséhez, valamint a versenysport által a KÖZGÁZ nevének, hírének népszerűsítéséhez.

Egyben tisztelettel kérjük Önöket, hogy a Sport Club egyre nehezebb anyagi helyzetére való tekintettel jövőre is támogassák az egyetemi sportot.

a Sport Club elnöksége

KED/D/VCSINÁLÓ SZERDÁRA

Közgáz
filmklub

/19 óra, IV-es előadó/

XII.20. Ma már bátran kijelenthetjük, hogy **FEDERICO FELLINI** (1920-1993) halott klasszikus. Ez persze nem volt mindig így, sőt nagyon is eleven gyermekként szagolt bele a művészlét rejtelmeibe. Hét esztendősen megszökik egy vándorcirkusszal, de akkor ez még csak szerény kitérő az egyébként hagyományos katolikus neveltetés mindennapjaiban. Talán, hogy kedvét szegjék, rövid időre az újságírás (teljesül), ügyesen rajzol, kis történeteket gondol ki és formál képregényre. A felsoroltak mind egy-egy lépcsőfok az ekkor még csak nem is dédelgetett filmrendezés felé, a későbbiekben viszont mind segítségére lesznek ebben: az összes forgatókönyvét saját ötlete alapján írja (általában többed magával), és a jelenetek beállításához, díszletekhez rajzos vázlatokat vet papírra. Közbevetőleg érdemes megemlíteni rádiózással töltött időszakát, ugyanis egyik reklámszlogenének felolvasója az a *Giulietta Masina*, akit hamarosan feleségül vesz, ráadásul több filmjének főszereplője. A *neorealizmusnak* nevezett korszak jó néhány alkotásában tevékenykedik (forgatókönyvíró, társrendező), legfőképpen *Roberto Rossellini* mellett. Az említett stílusirányzat ugyancsak már lealkonyulóban van, de nem annyira, hogy az **ORSZÁGÚTON (1954)** kritikusi ne kérjék számon *Fellin*in, attól való eltávolodását. A negatív észrevételek sem szabnak határt a film elsőpró sikerének, világhírt innen már nem lehet meg nem történné tenni.

Nem tudni, azért-e, mert az *olasz csizma* tengerben gázol, de tény: a történet tengerparton kezdődik, és ott is zárul. Igaz, előbb verőfényes nappal, nyomorúságban, de tele reménnyel, itt ismerjük meg *Gelsominát (Giulietta Masina)*, a kissé habókos lányt, akit anyja csekély készpénzért odaad *Zampanonak*, a vándorkomédiásnak. /A filmes szakirodalom általában *Nagymancsúnak* fordítja ezt a tényleg nagydarab, bivalyerős, a mutatóujját főleg erőművészetre korlátozó tenyeres-talpas embert, *Anthony Quinn* testreszabott megformálásában. /Mostantól együtt utaznak faluról-falura, a férfi ordenáré lakomotorján, a lány segédkezik bohóckodik, ragaszkodik, és tűr. Igen tűr, mert a férfi brutális, irigy (az igazi művészetre), mogorva, kisstílusú még gyilkos is. Megöli a *Bolondot*, az egyetlen, aki emberként kezeli *Gelsominát*, gyengéd, megértő, türelmes hozzá, tanítani is hajlandó őt a trombitajáték rejtelmeire. Ettől kezdve a lány tényleg olyan, mint egy ütődött, *Zampano* ott is hagyja egy kietlen vidéken, ő ugyan nem bibelődik vele többet. De valahogy nem találja újra önmagát, mintha valamit örökre elvesztett volna. Aztán egy nap meghallja az ismerős dallamot, *Gelsominának* ezt a kissé szentimentális melódiáját, de nem ő játssza, ő már meghalt. És visszatérünk a tengerpartra, csak most éjszaka van, *Zampano* ott fetreng részegen, és zokog, és nézi a csillagokat, és kicsit kezd emberré válni... /A vissza-visszatérő zenei motívum *Nino Rota* szerzeménye, ameddig élt, minden *Fellini* filmnek társalkotója./

Terveink szerint a következő félévi FILMKLUB február közepe táján indul, valószínűleg INC MAR BERGMAN munkássága köré csoportosítva a filmeket. Ha van egyéb ötletetek, vagy észrevételek, keressetek a Közművelődési Titkárságon (I. em. 144-es szoba, tel/fax: 21-75-110 v. 6356-os mellék).

K.e.Zs.

Mostantól érdemes órára járni

TANÁRI ARANYKÖPÉSEK

Új sorozat indul a Közgazdászban: tanáraink legjobb kiszólásaiból adunk közre válogatás Számítunk rátok: folyamatosan közöljük a legfrissebb termést, ha behoztatok a szerkesztőség vagy bekülditek a kozgazdasz@szerk.bke.hu címre. A legszorgalmasabb gyűjtőket a pályázati pénz- és könyvjutalommal díjazzuk. Ügyhogy: irány a tanterem!

„A szervezeti magatartás tudománya legalább annyira egzakt, mintha lekvárt próbálnánk a falra felszögezni.”

(Bakacsi Gyula, Szervezeti magatartás)

„A Trabant útfekvése jó, gyorsulása kitűnő, de ez nem szabad, hogy meggondolatlanságra buzdítsa a vezetőt.”

(B. Gy.)

„Az élet még sokszor fog olyan helyzetet teremteni, amikor nagy szénlapáttal pofán ver az igazság.”

(B. Gy.)

„Több hallgató panaszkodott, hogy drága a Világgazdaságtan tankönyv. Azt mondhatom nekik, hogy múltkor egy fényképszobában járva láttam, hogy egy ugyanekkora fotóalbum is belekerül ennyi pénzbe, pedig az ugye teljesen üres, ellentétben a mi könyvünkkel...”

(Szentés Tamás, Világgazdaságtan)

„Hogy megértsék, mondok egy párhuzamot. Tegyük fel, hogy egy közvéleménykutatást vé-

geznek a következő kérdéssel: kopasz-e Veress tanár úr? A válaszok között pedig csak ez a három lehetőség szerepelne:

- Ha Veress tanár úr megmossa a haját és felfelé fésüli, akkor nem is olyan kopasz.
- Tökkopasz.
- Nem tudom.

(Veress József, Gazdaságpolitika)

A második negyedéves zéhá után egy héttel érdeklődnek a diákok:

- Tanár úr, mi a helyzet a zéhákkal?
- Nem tudtam kijavítani őket, mert havat kellett lapátolnom.

Egy héttel később a diákok újra kérdezősködni: - Tanár úr, kijavította már a zéhákat?

A tanár hosszasan gondolkodik, majd így felel: - Tévé kellett néznom.

(Medvegyev Péter, Analízis)

„A jog olyan, mint egy női harisnyanadrág: el- képezhetően rugalmas”

(Komáromi Gábor, Gazdasági jogi gyakorlatok)

KÖZGAZDÁSZ

A BUDAPESTI KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI ÉS ÁLLAMIGAZGATÁSI EGYETEM LAPJA

A szerkesztőbizottság elnöke: Benedek István Gábor ▲ Főszerkesztő: Bárti Mihály
Lapigazgató: Szabó Mária Magdolna ▲ Munkatársak: Géber Júlia, Győri Dávid, Mártonffy Zsuzsa, Zárda Nóra
Szerkesztőség: 1093 Bp., Fővám tér 8. Tel./üzenet/fax: 218-0356, Központi szám: 218-6855 (6062 mell.)
E-mail: kozgazdasz@szerk.bke.hu
Kiadja a BKÁE megbízásából a Héttorony Kiadó. 1025 Bp., Csévi köz 15.
Nyomdai kivitelezés: BETŰ Stúdió, Bp. VII., Vörösmarty u. 3/a. Telefon/Fax: 478-0680

ISSN: 0230-7529